

Lipșa pag 157-158

REVISTA VÂNĂTORILOR

BIBLIOTECA
PERSONALĂ
RADU V. MIJA

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA
RECUNOSCUTA PERSOANA MORALA PRIN LEGEA DIN 1 MAI 1923
SEDIUL „UNIUNEI”: BULEVARDUL CAROL No. 30 — BUCUREȘTI

Uniunea Generală a Vânătorilor din România

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAI 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: BULEVARDUL CAROL No. 30 — București

■ ■ ■

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Inalt Președinte de Onoare: **A. S. R. Principele Moștenitor al României**

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU, MIHAIL PHERECHYDE și ANTONIU MOCSONYI

Președinte:

DINU R. GOLESCU

Vice-Președinți:

NICOLAE RACOTTA și Dr. GH. NEDICI

Secretar-General:

C. G. ALEXIANU

Membrii-Consilieri:

Dr. I. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, Principele GEORGE VAL. BIBESCU, DINU I. C. BRĂTIANU, Dr. I. BEJAN, Principele JEAN CALLIMACHI, GR. P. CARP, Dr. I. E. COSTINESCU, Prof. I. DRAGOMIR, MIHAIL SC. PHERECHYDE, GENERAL I. GĂRLEȘTEANU, Prof. Dr. ERNEST JUVARA, G. LAKEMAN-ECONOMU, Prof. Dr. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), H. CAV, DE MIKULI (pentru Bucovina), GENERAL G. G. MANU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, DIMITRIE I. NICULESCU, C. OPRAN, MIHAIL OROMOLU, GEORGE A. PLAGINO, PETRU POPOVICI, ROMUL POPESCU (pentru Transilvania), C. ST. RASIDESCU, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Dr. L. SCUPIEWSKI, VASILE ȘTEFAN, Prof. Dr. G. SLAVU, Col. C. V. STEREA, SEVER TIPEIU, Prof. Dr. G. UDRISCHI.

Censori:

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU,
A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii activi: plătesc o taxă de înscriere unică de Lei 100.— și o cotizație anuală de Lei 50.—.

Membrii aderenți: plătesc o taxă de înscriere unică de Lei 40.—.

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar de la 100 înainte numai Lei 5 și un abonament obligatoriu la „Revista Vânătorilor“ de 400 Lei anual.

Abonamentul la „Revista Vânătorilor“ este obligatoriu pentru toți membrii „Uniunii“

■ ■ ■

Statutele U. G. V. R. se trimet la cerere contra 10 Lei în mărci poștale.

■ ■ ■

Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

■ ■ ■

Orele de birou la Uniune: In toate zilele de lucru dela 3—7 p. m.

SEDIUL: BULEVARDUL CAROL No. 30 — BUCUREȘTI

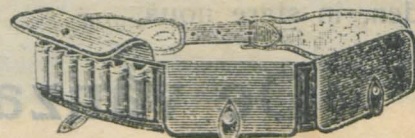
Atelierul de Curelărie M. Soglu & S. Berbec

No. 75, Calea Victoriei No. 75

(în curte, peste drum de Biserica Albă)

BUCUREȘTI

Tocuri pentru arme, Genți de vânatoare, Zgărzi, Lesse, Curele de arme, Jambiere, Botnițe pentru câini, Bice de vânatoare, Cravașe împletite, Rucsacuri, Cartușiere, Cutii pentru cartușe, precum și orice articol de curelărie pentru vânători. Articole de voiaj, Port-bagaje, etc. Genți pentru aparate fotografice.

**Copiază cu cea mai perfectă exactitate orice model adus din străinătate, lucrând
cu mâna și din cel mai fin material.**
Lucru artistic și cu prețuri absolut convenabile.

Nu cumpărați nimic înainte de a vizita atelierul nostru.

NB. — Membrii „Uniunii Generale a Vânătorilor din România“ se bucură de o reducere de 10%.

„LA ARMURĂRIA ENGLEZĂ“

OSIAS KLINGER

BUCUREȘTI

STRADA ACADEMIEI No. 3
(SUB HOTEL BRISTOL)

Noul magazin de arme,
munițiuni, articole de vânatoare,
velocipede, motocicletele și accesorii,
Atelier special pentru reparațiuni de arme.
Arme de vânatoare, de tir și de apărare,
ultimile perfecțiuni, tuburi și cartușe
încărcate, toate calibrele.

ARTICOLE DE VÂNĂTOARE

ADR. TEL. ARMURARIA ENGLEZA

De vânzare

Pușcă de vânatoare, drilling de lux, cal. 12 Hammerless din fabrica Sempert & Krieghoff, Suhl, bateria extra-solidă, cu piedica de siguranță automată, țevile 68 cm., cilindru și choke, camerele lungi de 70 mm., oțel Krupp; expresul 11 mm., lungimea cartușului 8 cm. Armă extrem de solidă și garantată pentru întrebuințarea continuă a celor mai puternice încărcături. Complex nou și artistic gravată cu figuri alegorice.

Prețul Lei 40.000

A se adresa la Revistă.

De vânzare

pușcă de vânatoare sau de tir de porumbi de lux, cal. 12 Hammerless ejecteur Holland, fabrica Darne-Saint Etienne, platine laterale, sistem Holland cu dublă piedică de siguranță, lungimea țevilor 68 cm. choke și demichoke, țevile mi-bloc, încercată pentru pulberea T., camere lungi (70 mm.), pobsaj longitudinal. Armă extrem de solidă și garantată pentru întrebuințarea continuă a celor mai puternici încărcături. Stare nouă și frumos gravată.

Prețul 30.000 lei fix

A se adresa la revistă.

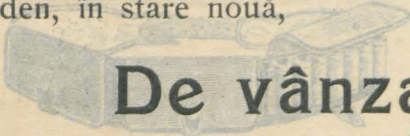

Ghete de munte

Pentru doamnă, mărimea 38, de la celebra casă specială

E. Rid & Sohn München

Cusătură triplă de mână, impermeabilitate absolută, cuie forjate de mână, garnitură de Loden, în stare nouă,

De vânzare

85 Franci elvețieni

A se adresa la: D-na Procopie Dumitrescu, Str. Oltarului, 6 (Biserica Sf. Silvestru). Loco.

M. Soglu
Calea Victoriei No. 25
BUCUREȘTI

Articole de vânzare
de curelărie pentru
cartușe, precum și
Cravase împletite
Botniere, Botniere
Tocuri pentru arme.

Nu cumpărați nimic înainte de a vizita atelierul nostru
Lucru artistic și cu prețuri absolut
cu mână și din cel
copiază cu cea mai perfectă exactitate
Genti pentru vânzare

LA ARMURĂRIA ENGLEZĂ
BUCUREȘTI
STRADA ACADEMIEI No. 3

OSIAS KLINGER

ARTICOLE DE VÂNĂTOARE
ADR. TEL. ARMURĂRIA ENGLEZĂ

De vânzare
Pucă de vânătoare sau de tir de porumbel de lux
cal. 12 Hammerless ejection
Săuți
după piedică de siguranță
chok și demichok
Pucă de vânătoare sau de tir de porumbel de lux
cal. 12 Hammerless ejection
Săuți
după piedică de siguranță
chok și demichok

De vânzare
Pucă de vânătoare, drilling de lux, cal. 12 Ham-
merless ejection
după piedică de siguranță
chok și demichok
Pucă de vânătoare, drilling de lux, cal. 12 Ham-
merless ejection
după piedică de siguranță
chok și demichok

Loc rezervat pentru anunțuri

Prețul 30.000 lei fix

Prețul Lei 40.000

A se adresa la Revista

Sportul și vânătoria

de Nicolae Racotă

Articolul din numărul de Iunie al Revistei, datorit vice-președintelui nostru, Dl. Dr. G. Nedici, a avut darul să stârnească o controversă, la care a răspuns D-l Dr. Lucian Scupiewski, susținând, cu drept cuvânt, credem noi, că *vânătoria este un sport*. Fără să avem pretenția să facem arbitragiu în această chestiune, socotim că în articolele Domniilor-lor și unul și cel'alt au dreptate și spun adevăruri. Nu se înțeleg însă asupra însemnărilor exacte a cuvintelor *Sport* și *Vânătoria*. Să lășăm cititorilor noștri să găsească definiția cea mai potrivită, căci dacă *vânătoria* poate fi un *sport*, de sigur că nu este numai un sport, precum nici *sportul* nu poate fi numai *vânătoria*.

Dar nu pentru aceasta am luat îndrăzneala să scriu aceste rânduri. Acelaș articol se pare că a inspirat scrisoarea pe care am primit-o la redacție de la vechiul nostru prieten și tovarăș de vânătoria, avocatul Mișu Cornescu și în care, printre câte-va paradoxuri, ridică și câte-va chestiuni, credem, interesante, din a căror discuțiune se vor desprinde învățăminte folositoare pentru îndrumarea viitoare a acest... a vânătoriai. (Erea cât pe aci să aruncăm din fuga condeiului o definițiune și am spus că nu este treaba noastră).

Ierte-ne deci cititorul, să-i dăm la vale scrisoarea și răspunsul.

Iată scrisoarea, literă cu literă :

Mult iubitul meu N. R.

Biografia mult regretatului meu unchiu, Costache Cornescu, cum și fotografia lui le-a publicat Revista Vânătorilor în No. 15, anul III-lea. Îți trimet însă aci alăturat fotografia lui la vârsta de 16 ani.

Pentru că evoci vânătorile de dropii, îți trimet și o altă fotografie cu rezultatul unei zile de vânătoria pe câmpul Băileștilor (Jud. Dolj), din anul 1870, Februarie 24. Cinci dropioi, dintre cari cel mai mare cântărea 13½ kgr., și trei spurcaci, împușcați tot cu glonțul de generalul Ion Cornescu, frate mai mare cu 8 ani al lui Costache Cornescu.

De la ei am învățat să cultiv arta vânătoriai, până la gradul de adevărată știință, și eu unul nu regret timpurile îmbelșugate cu vânat, ci regret timpurile, când acest sport erea cultivat ca și ori care altă știință, ce merită să fie cultivată. 1).

Biblioteca cinegetică a lui C. C. Cornescu depășea cu mult tot ce au citit la un loc toți acei „heri doctori“, cari voesc să fie numiți vânători în generația actuală 2).

De altfel și în Franța, unde arta de a vâna a fost cultivată paralel cu grijea de a crește vânatul — spre deosebire de Germania, Austria și Ungaria, unde acest sport de mult a decăzut la un exercițiu de tir în aer liber, 3) și în Franța, zic, acest sport este în declin. Ne putem face convingerea, comparând revistele ac-

1) ? (Nota Redacției).

2) ?? (Nota Redacției).

3) ??? (Nota Redacției).

tuale de vânătoare cu acelea de acum 15—20 de ani. De exemplu, văd o știre din Franța, ca să nu mai fie vânat iepurile *la sârta*, din cauză că s'a *observat*, că la astfel de vânătoare sunt împușcate în mare majoritate numai iepuroaicele, iepurile fiind mai vigilent, sare totdeauna în afară de bătaia pușcei; pe când oricare dintre vânătorii adevărați ar fi luat măsuri ca *la sârta* să nu se tragă asupra iepuroaicei. „Dar cum o să deosebesc eu iepurile de iepuroaică când fuge?”

— „Dacă nu poți să faci această deosebire, nu trage de loc“, ar fi răspuns C. Cornescu; îți vor sări, unul, doi, trei iepuri, te vei uita lung după ei și vei observa că unul fuge făcând sărituri în înălțime, cu urechile tăpușe în sus, altul fuge târându-se cu urechile pe ceafă: primul este bărbat“.

La ce-ți folosește știința în cinegetie? — In ce constă această știință? — se vor întreba mulți erudiți. Cum în pictură, sculptură, arhitectură, poezie, etc., știința acestor arte ne duce la apogeul frumosului, tot astfel și vânătoreea cultivată, ne depărtează dela carnagiu. Să stabilești recorduri la becaține, la pctârnicchi, la prepelițe chiar, e frumos dar să nu vânez potârnichea în țara Românească după ce a căzut zăpada, nici să cauți stabilirea recordului la acest fel de vânat, înainte de sfârșitul lui Octombrie.

Dacă putem să ridicăm acest sport la rangul de știință, ne-o spune marele Al. Odobescu în prefața lui la manualul de vânătoare a lui C. C. Cornescu. („*Pseudo Kynigetikos*“ a fost scris ca prefață la această lucrare). Imi mai reamintesc și de o polemică avută de umilul subsemnat cu eruditul defunct, bătrânul Urechie, asupra acestei chestiuni, acum vre-o 25 — 26 de ani. Și-mi mai reamintesc o frumoasă problemă pusă de mult iubitul nostru Conu Dinu Golescu, acum vre-o 20 de ani, într'un cerc de buni vânători, cari ne găseam călătorind spre o vânătoare de munte.

— „Care este aptitudinea vânatului, ce-i permite la un moment dat să se sustragă mirosului copoiului urmăritor?“

Nu este așa că întrebarea pare abracadabrantă? Cu toate acestea s'a găsit unul să-i răspundă eruditului nostru Președinte și asupra acestei chestiuni.

Este frumos să împuști 40 de fazani într'o goană, sau un solitar învățat la grăunțe, dar tot mai frumos este să scapi un lup gonit de copoi. Ah, copoi!... Iartă-mă că mi-a scăpat condeiul și că reamintesc aci de această blestemată rasă de câini; dar prevăd că peste 40—50 de ani tot atât de delăsat va fi și frumosul pointer în favoarea „câinelui Universal“ descris cu atâta frumusețe de talentatul nostru colaborator, Căpitanul C. Rosetti-Bălănescu.

Ce vrei, evoluția năzue spre un brak nemțesc în domeniile dela Gödölö... Să umplem geanta.

Pe Costache Cornescu însă îl desgusta comercializarea vânatului și în România mică; pentru adevă-

ratul vânător eră mare rușine să vânzi vânatul împușcat de tine; pe atunci principiul eră să cultivi sportul vânătoreei pentru el însuși, indiferent de legăturile acestui sport cu economia națională.

Astăzi, după ce multă vreme a fost confundat acest sport cu tirul, am ajuns să-l confundăm cu creșterea și înmulțirea vânatului pentru un interes economic. Ne-am făcut singuri coada toporului care distruge acest frumos sport, și mâine să nu ne mirăm de înființarea unor societăți cointeresate cu Statul, care să pue mâna pe tot vânatul din țară.

Acest lucru să'l ceară economistul, să'l ceară omul de Stat, dar eu singur să cer specularea pasiunii mele într'un interes de economie națională, prin chiar revista mea de vânătoare, este prea extraordinar.

Dar care economist, făcând socoteala că un cartuș încărcat acasă) costă 7 lei, o pușcă 30 — 60.000 de lei, o deplasare 1000 de lei, întreținerea și costul câinelui nu știu cât, și alte multe; în rezumat, când te costă o bucată de vânat ucisă vânătorește, cel puțin 100 de lei, care economist, zic, ar avea îndrăsneala să vorbească *de economie națională* obținută pe calea comercializării vânatului împușcat vânătorește?!

Că Statul ar putea crea un venit frumos pe spinarea fumătorului sau a jucătorilor de cărți, aceasta nu însemnează că vânătoreea practică ca o știință, poate deveni un factor de economie națională, tot ca și jocul de cărți, care aduce frumos venit Statului, dar nu cred să fie un factor serios al *economiei naționale*.

Costache Cornescu a fost redactorul primei legi asupra poliției vânatului în anul 1891, când încă cel mai mare distrugător al vânatului eră plasa¹⁾ și când, ca și acuma, proprietarul solului, 99%, se desinteresa de vânatul care trecea sau se înmulțea pe proprietatea lui; dar ce voiți? am fi renegat știința dreptului, dacă ne-am fi depărtat de principiile codului Napoleon și am fi părut reacționari, dacă condiționam practicarea acestui sport unor oare cari cerințe de ordin educativ.

Înainte de 1891 s'au trudit alții să schimbe principiul consacrat de codul Napoleon (Art. 503 Codul civil român) „*Accessio cedit principali*“ sau „*Accessio cum principali unitatem facit*“ și să aibă de bază la legiferarea dreptului de a vâna, nu cui aparține terenul, pentru că în concepția proprietarului român, unde vânatul este călător într'o proporție de 80%, vânatul era un „*res nullius*“, și atunci s'a ridicat marele Cogălniceanu, — bătea vântul libertății — „Tot Românul are dreptul și datoria de a purta (în sensul de a mânui) pușca“.

Timpul însă încă nu este pierdut și cu nițică bună voință și nițică pricepere, am putea repede ajunge la mărginirea exercitărei acestui sport.—Asupra acestei chestiuni promit că voi reveni în primul număr al Revistei Târgoviște, 8 August 1924. Mișu Cornescu.

COSTACHE CORNESCU
la vâsta de 16 ani.

Dragul meu prieten,

Scrisoarea ta dela 8 August mi-a făcut mare plăcere, fiindcă mi-a evocat timpurile, când pe Crivina și pe dealurile Oltețului, pe întinderi de Kilometri, nu se auzeau de cât focurile de pușcă ale noastre, când la fie-care sută de metri ridicam câte un stol de potârniche și când eram în stare să domolim trei câini de rasă într'o zi; când fără să fim proprietarii terenului ce călcam, eram singuri stăpânii nediscutați ai acestui „*res nullius*“ ce se chema, după sezon, iepure, prepeliță, potârniche, sitar ori rată, și când lumea toată eră împărțită în două tabere: de o parte noi doi, „*Tăria*“, iar de alta, toată omenirea cealaltă.

Pe vremea aceea, vârsta noastră a amândorora abia putea însuma numărul anilor unui om în floarea vârstei. Pe atunci, vânam cum respiram, și nu știam dacă vânând făceam sport, sau luam parte la dezvoltarea economiei naționale; și dacă în șerile de vifor deschideam vre-o carte, eră sau „*Manualul Vânătorului*“, al lui Costache Cornescu, sau „*Le chasseur infailible*“, a lui Marksmann, sau vre-o colecție din „*La chasse illustrée*“. Din experiența acelor ani, am învățat cum să deosebim iepurele de iepuroaică, să cunoaștem sborul cloștelor, să ne dăm seama de epoca împerecherei rațelor, și câte alte cunoștințe nu am căpătat! Și tot în acei ani, am învățat, cum să numărăm bucățile din geantă și să aruncăm afară, de rușine, câte un pui cu tulle galbene, sau câte o prepeliță cu burta jumulită, ce se mai rătăceau din când în când printre ochiurile plășei ce purtam pe umăr.....

Dar nu știu cum ai putut, precum zici tu, cultiva arta vânătoarei până la gradul de adevărată știință!

De sigur că învățăturile, ce ai căpătat dela tatăl și unchiul tău, vânători încercați, boieri desăvârșiți ce erau, *educați pentru timpurile în cari au trăit și pentru nevoile epocii lor*, te-au făcut de mic să pricepi care este deosebirea între vânătorul sportiv, — ca să întrebuițez acest calificativ atât de vag — și între braconier, deosebire așa de mare și atât de greu de limitat. Că îndeletnicindu-te cu arta vânătorului, ai căpătat multă știință, asta o înțeleg prea bine, dar regretul tău de timpul când făceai știință din vânătoare îmi pare puțin cam ipocrit. Regretul tău cel mai adânc îl bănuiesc că este mai egoist. Sentimentul adevărat, ce la o sinceră analiză s'ar desprinde din el, ar fi, nu atât împușinarea vânătorului, cât înmulțirea vânătorilor, și toate teoriile ce-ai încercă să deslușești, luând în batjocură încercarea de a face din vânat un adevărat produs al pământului țării noastre, persiflându-ne pe noi aceștia, cari cerem să ni se speculeze pasiunea, nu sunt de cât tot atâtea motive pentru a ascunde acest sentiment egoist, că nu mai ești singurul și nu mai ai toată voia să vânezi, ca pe vremurile trecute.

În această materie toate raționamentele nu țin socoteală de legile naturale ale vieții. O întindere oare-care de pământ este în stare, după regiunile

în care se găsește, să hrănească și să susție un număr determinat de animale. Când vine omul, cel mai distrugător animal, fatal celelalte fug, și încet, încet, dispar. Oamenii, înmulțindu-se, au trebuit să-și pue mintea la încercare și, ca să poată trăi, au trebuit să inventeze metode de cultură din ce în ce mai perfecționante, ca să facă pământul să producă din ce în ce mai mult. Animalele sălbatice dispărând dintr'o regiune, omul a domesticit dintr'insele, pentru a le avea la îndemână pentru hrană și pentru muncă, și numai printr'o îngrijire și pază specială le-a putut păstra și înmulți.

Acest lucru este atât de adevărat, că nu este nevoie de sute de ani, ca acest proces să se producă. Sub ochii noștri, în fie care zi vedem cum se împușinează și cum dispar specii întregi de animale. La noi în țară numai, câți dintre ucenicii în vânătoare se pot lăuda că au văzut măcar un spurcaci? Câte dropii mai întâlnești pe câmpiile Burnașului și ale Bărăganului sau pe valea Buzăului, față de ce erau acum nu mai mult de 20 de ani? Cine dintre noi mai poate spune cum este o găină de pădure? Unde mai dai de potârniche? Dar în celelalte țări? Dar în celelalte continente? Unde sunt zimbrii? Unde sunt bizonii?

Astfel stând lucrurile, cum te mai poți mira, că vânătoarea se poate confundă cu creșterea și înmulțirea vânatului? Nu numai că este o strânsă legătură între aceste două îndeletniciri, dar, după cum am spus odată în Revista Vânătorilor, *credința mea este că nu mai ai dreptul să ții o armă de vânătoare în mână, dacă nu lucrezi din toate puterile tale la creșterea, paza, îngrijirea și înmulțirea vânatului.*

Căci vânătoare fără vânat nu poți face, iar vânat fără să-l cultivi de acum înainte, cel puțin într'o țară civilizată, nu vei mai găsi.

Te indignezi când auzi că vânatul trebuie să devie un factor economic național, și îmi faci socoteala cât te costă o bucată împușcată de tine; discuți dacă se cuvine pentru atâta lucru să vinzi vânat, zicând că Costache Cornescu ar rămâne desgustat de comercializarea vânatului. Sunt sigur de aceasta, și îți mărturisesc că nici eu nu aș fi în stare să vând în piață sau la băcănie cele zece prepelițe sau cei patru sitari cu care m'am întors acasă, după 70—80 de Kilometri de automobil, sau după o noapte de drum de fier și după un umblet de 20 de Kilometri. Dar confunzi, dragul meu, ceea ce auzi numindu-se un factor economic, cu rentabilitatea ostenelei tale.

După cum, pentru ca un pogon semănat cu grâu, dacă întrebuițezi metode raționale de cultură, poți să faci să producă în loc de o chilă, să zicem una și jumătate, tot astfel în loc să hrănești pe 20 de pogoane un iepure, poți, prin îngrijire, pază și răbdare să-i înmulțești, ca să ai cinci iepuri la un pogon, din care în fiecare an poți împușcă, fie tu personal, fie prin prietenii tăi, doi sau trei. Adunând toți iepurii, toate potârnichele, toți fazanii, care, fără să faci altă stricăciune, ajungi să-i faci să crească pe tot pământul țării, poți socoti zeci și sute de vagoane

de carne bună de pus în consumație. Nu constituie aceasta o valoare de ținut în seamă, nu este o bogăție a Țării, indiferent de cine o va exploata? Și mai poate atunci să fie „*res nullius*“, la dispoziția bunului chef al tău, acel epure, acea potârniche crescută, îngrijită și păzită cu cheltuială?

Cum să comercializezi vânatul? Nu ți-ai putea spune acum, nu intră în competența mea, dar sunt sigur că se pot găsi metode cinstite și pentru aceasta, fără ca să scadă nimic din onorabilitatea vânătorului care l-a împușcat.

Imi amintesc o scenă petrecută într'un vagon de clasa I-a, acum vre-o treizeci și mai bine de ani, pe când călătorii, așteptând oprirea trenului în gara Filaret, își adunau bagajele. Răposatul Henri Cazes, cafegiul din Pasagiul Român, vestitul vânător, se înapoia de la o vânatoare de sitari cu mai mulți prieteni, printre cari avea, ca invitat de seamă, în Pădurea Statului de la Comana — era pe vremea când vânai fără permis — pe d-l de V....., administratorul domeniului unei familii bogate din Viena. De V....., erea de origine grec, crescut însă de mai multe generații la Viena, unde căpătase prefixul și titlul de nobleță. Cazes, ca întotdeauna, avea cel mai frumos buchet de sitari, și la despărțire îi oferî nobilului de V... vânatul său, cu grațiozitatea și politețea lui de francez frecat în bună societate, zicându-i, la protestul lui de V... „Așa se face la noi...“

Rămas cu cei'alți prieteni, Cazes le povestește că gestul său este revanșa ce a dat-o lui de V... pentru că în iarna trecută, la o vânatoare ce acesta dăduse pe domeniile ce administră și unde se ucisese peste trei sute de iepuri, a oferit invitațiilor săi câte un singur iepure, spunându-le că „așa se face la ei“. Toți în cor să aplaude și să admire noblețea gestului cafegiului Cazes, față de bătăria purtării nobilului de V.....

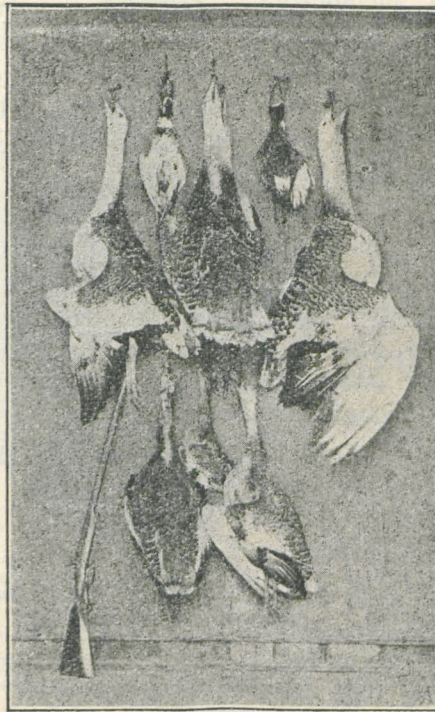
Spune-mi, dragă prietene, care avea dreptate? Cazes, care din pădurile Statului, fără altă osteneală de cât aceea de a trage cu pușca, oferea lui de V... o legătură de sitari, sau de V..., care, grație îngrijirii vânatului, oferise pretenilor săi o vânatoare unde se găsea vânat? Pe vremea aceea am aplaudat pe

Cazes; azi socotesc că de V... vedeă mai departe, în viitor.

O ultimă chestiune dă-mi voie să o ating, numai pentru a răspunde scrisoarei tale în punctele ce tratezi. Copoii, ah! Copoii!.. Ce concert frumos, în cântător, când din valea Laloșului, ridicau iepurile ce trebuia neapărat să treacă pe la fundul Codăușului mic!.. Ce bucurie, când Ușurelu și cu Dudaș mi-au adus lupul în „poiana Sârbei“!

Ereau zile, când două ceasuri întregi ședeam la colnic, în timp ce iepurile, după ce cutreeră în lung și în lat pădurea Bârzanilor, luă crângul Pietroasei până în valea Tămăsoaiei, de unde, pe de-asupra Bătășanilor, erea adus înapoi, călcând astfel pe dealuri

și prin văi, nu mai puțin de 40—50 de kilometri. Ți dai tu socoteala, câte lighioane a înspăimântat în acest parcurs glasul puternic al copoilor și gonitul lor continuu? In asemenea condiții, mai faci creștere de vânat? Și apoi, când cea mai mare proprietate, la câmp și la pădure, nu trece de 100 de Hectare, mai ai dreptul tu să asmuți copoii pe kilometri pătrați? Tristă perspectivă pentru noi, cari am apucat alte timpuri! *Trebue să ne resemnăm, să căutăm să ne adaptăm nevoilor noi ale vieții și avem datoria să pregătim urmașilor noștri, din toate punctele de vedere, felul de trai al timpurilor în cari vor trăi ei.* Și apoi, generația noastră a văzut și a efectuat cu bărbăție alte transformări sociale și naționale, pentru ca să nu suferim prea mult de lipsa ajutorului bunilor noștri amici și tovarăși, ce ne-au fost copoii. Să le închinăm o amintire duioasă

Rezultatul unei zile de vânatoare pe câmpul Băileștilor în anul 1870, Februarie 24.

cu atât mai mult, cu cât rheumatismele și greutatea ce anii ne-au pus pe umeri, nu ne-ar mai permite să-i urmărim prin văi și peste dealuri...

Și acum, să alegem: ori împușcăm „*fasani și mistreți învățați la grăunțe*“, ca în vânătorile îngrijite și păzite, fie chiar făcând numai tir în aer liber, ori... împușcăm în pălării, ca Tartarin de Tarascon și tovarășii lui.

Alege.

Primește o frățească îmbrățișare.

Storobăneasa, 23 Aug. 1924.

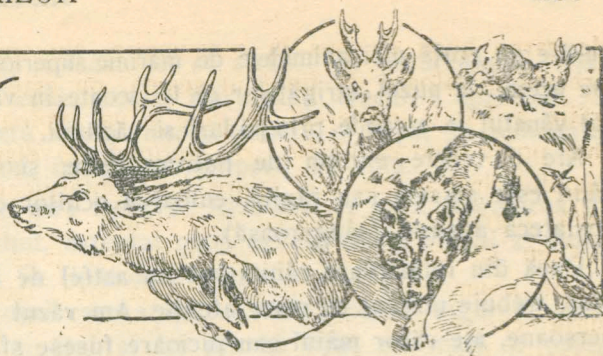
Nicolae Racottă

Vănatul nostru

Aquila Fulva^{*)}

de R. Medianu

Majestoasa aquilă, acest brigand al aerului, o găsim în Europa, Asia și Africa de Nord.

Prin faptul că în majoritatea cazurilor această aquilă își duce existența în munți, pe stânci de piatră, i s'a dat cu drept cuvânt numirea de „aquilă de colți, sau de piatră“.

La noi o întâlnim prin munți și rar în Dobrogea.

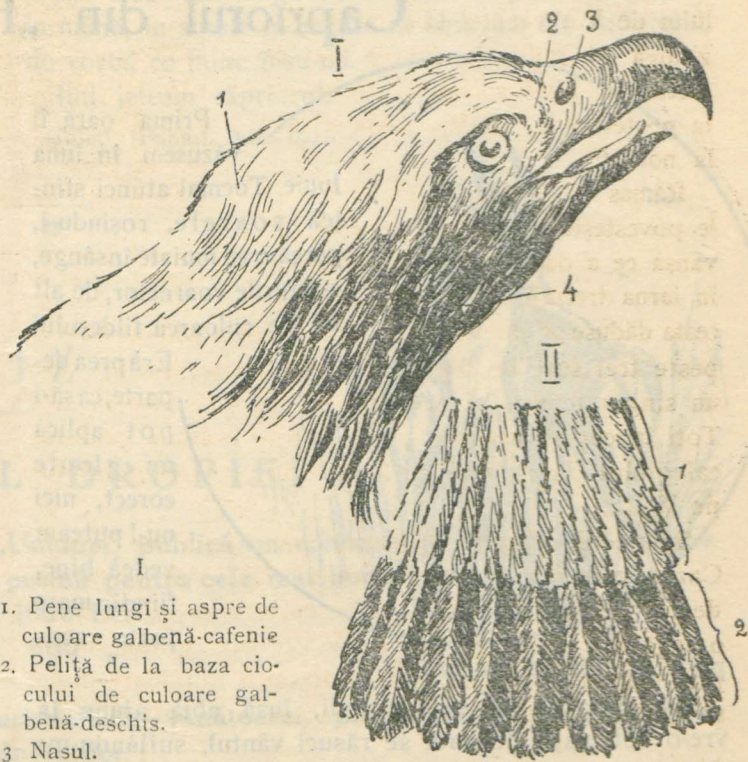
1. Lungimea, socotită dela cap la vârful coadei, este aproape un m.
  2. Ciocul, negricios și coroiat, se termină la bază, în partea superioară, prin o peliță galbenă, învelită în ambele părți cu fire de păr (mustăți).
  3. Ochii (irisul) sunt galbeni-roșiatici, iar pe părțile superioare și laterale ale capului și gâtului se află niște pene galbene-cafenii și aspre (mai lungi ca penele de pe piept).
  4. Partea inferioară a gâtului, pieptul și spinarea, au o culoare galbenă-cafenie, cafenie-închisă.
  5. Când pasărea se află în plin sbor, se observă pe sub aripi câteva pete albe, așezate în mod neregulat.
  6. Penele ce acoperă corpul sunt jumătate (spre bază) albe, iar vârful este cafenii, cafenii-închis, etc.
  7. Un semn caracteristic îl prezintă coada; aproape jumătate din ea (spre vârf) este neagră, restul (spre bază) este alb.
  8. Vârful aripelor sunt negricioase.
  9. Tarsus-ul este acoperit cu fulgi cafenii-alburii.
  10. Degetele, de culoare galbenă, sunt prevăzute cu solzi și legate la bază printr'o membrană groasă, îngustă și aspră.
- Degetul cel mijlociu din față are o lungime de 7 cm., iar ghiara de 3 cm. (ghiara din spate are 5 cm. lungime).
- Femela are o culoare mai deschisă și este ceva mai mare.

Cu cât aceste păsări îmbătrânesc, cu atât culoarea penagiului se închide.

Cuibul, construit din nuele, căptușit cu mușchi și pene, este așezat prin stânci și locuri cât mai inaccesibile.

Pe la sfârșitul lui Martie, el este umplut cu 1—2 ouă de culoare albă cu pete roșiatice, pe cari le clocește 3 săptămâni.

La început puii sunt acoperiți cu un puf alburii, care este puțin mai aspru pe cap.

1. Pene lungi și aspre de culoare galbenă-cafenie
  2. Peliță de la baza ciocului de culoare galbenă-deschis.
  3. Nasul.
  4. Fulgi de pe sub gât
- II) 1. Partea albă a coadei (20—22 cm.)
2. Partea neagră a coadei (12—16 cm.)

Această aquilă se hrănește aproape numai cu animale vii: iezi, pui de căprioare, epuri, găște, rațe, etc. Cu toate acestea, a fost văzută de multe ori devorând hoituri de cai, boi etc.

Datorită forței și curajului său extraord nar, această

*) In românește: Aquila de colți, aquila de piatră. — In Franța: Aigle Royal. — In Anglia: Golden Eagle. — In Germania: Steinadler.

pasăre nu cruță nici animalele de mărime superioară ei. De aceea, la auzul strigătelor ce le scoate în văzduh, tot vânatul se ascunde prin păduri și văgăuni.

Are o vedere extrem de pătrunzătoare, și atunci când este atacată sau rănită, culoarea ochilor devine roșiatică aprinsă (sângeroasă).

Dacă din întâmplare rănim vre un astfel de exemplar, trebuie umblat cu mare atenție. Am văzut multe persoane, ale căror mâini sau picioare fusesse sfâșiate de aceste aquile „moarte pe jumătate“.

Trebuie să repet că au o putere uriașă. Din câteva mișcări, prada este ruptă, iar aquila începe imediat a se ospăta.

Mulți vânători, fie pentru vre o colecție sau pasiune, întrebunțează fel de fel de mijloace pentru vânarea ei.

O bună metodă este aceia cu bufnița (*Strix bubo*). Pentru aceasta, trebuiește ales mai întâiu un loc liniștit, pe care-l știm vizitat de către astfel de aquile. După aceia ducem bufnița în acest loc și o așezăm în așa fel, ca să poată fi văzută cu ușurință de la mari

depărtări, iar vânătorul se va ascunde cât mai aproape, în vreun tufiș sau bordei bine mascat.

Între bufniță și celelalte paseri răpitoare diurne, există o dușmănie de moarte. Prima (*Strix bubo*) se năpustește în timpul nopților asupra cuiburilor celorlalte paseri, nimicindu-le cu totul. De aceea, îndată ce se simte atacată, începe a se înfoia (umflă în pene), legănă, (lăsa când pe un picior când pe altul) și plesni din cioc cu putere, anunțând astfel vânătorului ascuns, sosirea dușmanului.

Se întâmplă de multe ori ca primele încercări să nu ne dea rezultate satisfăcătoare. Lucrurile nu trebuie să ne descuraja. Totul este ca bufnița să fie bine demascată, iar vânătorul bine mascat.

Această metodă, căreia i-ar trebui consacrată o descriere mult mai amănunțită, este cea mai distractivă, prin faptul că asistăm la o luptă înversunată, caracterizată prin țipete și dese atacuri. Totuși aceste aquile nu trebuie persecutate.

Existența lor formează podoaba munților noștri, mai ales în timpurile de față, când falnicii vulturi bărboși (*Gypaetos Barbatos*) încep a se rări cu totul.

Căpriorul din „Fața lui Rusălin“

de C. A. V. Popescu

Prima oară îl văzusem în luna Iunie. Tocmai atunci sfințea soarele, roșindu-i, parcă erau muiate însânge, vârfulurile coarnelor, de alt fel de culoarea fildeșului

Erăprea departe, casă-i pot aplica un glonte corect, nici nu-l puteam vedea bine, fiind în mare parte aco-

perit de tufe de smeură.

Am încercat să mă apropiu, însă abia ajuns la vre-o 150 pași, deodată se răsuci vântul, suflându-mi direct în ceafă. Căpriorul și-a ridicat capul, a întors urechile către mine, pentru ca imediat apoi să dispară în desiș.

L'am urmărit de mai multe ori, l'am zărit câte odată stând la pândă, dar ocaziunea de a trage nu voi să vie. Abia așteptam timpul începutului goniței. Atunci, poate...

Căpriorul din „fața lui Rusălin“ mă persecută și

noaptea. Câte odată visam că eră aproape de mine. Stă cu latul către mine și pășună. Incet îmi ridic arma, caut cu degetul trăgaciul, caut tot mai enervat, și nu sunt în stare să-l gădesc. Când colo, văd că am în mână, în locul armei, un sul de pernă.

Altă dată, visam că el șede ascuns după tufă și, imitând glasul Marioarei, Anuței sau Dumnezeu mai știe a cui, mă făcea să alerg către el, peste tufe și bușteni, cu capul roșu și suflând ca o locomotivă. Ajuns la el, nu mă împungea. Nu. Imi zicea, râzând: Aa, bună dimineața, Domnule! Te-am păcălit! Ori crezi tu că mă vei înșela pe mine? Mai rar! Și vezi de o mai slăbește, cu urmărirea. Pe tine și așa te chiamă, de fapt, Popescu!

Fire-ai al braconierului, Ilie Cârtoag!...

A sosit și timpul goniței odată. Mi-am controlat țipătoarele, regulându-le tonul. Am două: Una cu care imitez glasul căprioarei ce vrea să se gonească, și alta, „sistem Uhlenhut“, cu care se imită glasul căprioarei înspăimântată, fie din cauza persecuției căpriorului, fie că este atacată și în pericol.

Cu țipătoarele în buzunar, o croisem, dis de dimineață, în spre „fața lui Rusălin“. Mergând pe drum, am văzut, nu prea departe, o vulpe căutând după hârți. Prea bucuros i-ași fi trimes cumetrei un salut din Mannlicher, însă eram nevoit s'o iert de astă-dată.

Nu voiam să-mi sperii căpriorul, care desigur stă undevă aproape.

Ajuns la loc, mă așezai lângă un gorun noduros, cu coroana uriașă, la a cărui tulpină crescuseră niște lăstari, care mă acopereau destul de bine.

Răzimat de gorun, ședeam nemișcat câtvă timp, examinând împrejurimea, apoi, scoțând țipătoarea din buzunar, începui să scot dintrânsa glasuri atât de amorezate, menite să facă să tremure inima și a celui mai bătrân căprior. După un concert de vreo zece minute, nici un rezultat. Continuai cu țipătul, dar când eu cântam *fiiep*, și din coroana gorunului îmi răspundea ceva tot așa: *fiiep!*

Imi făcui cruce, doar n'o fi necuratul? Sucind încet capul în sus, îmi zări concurentul: Eră o gaiță. Mai țipă de câteva ori, apoi începui să imite, când surlița, când mierla, pecând eu ași fi dat câți-vă ani din viață, dacă i-ași fi putut suci capul cel moțat. Trebuia însă să stau pe loc, până când s'ar hotără să plece. Dacă mă vede și se sperie, face atâta gălăgie, de toate viețuitoarele din pădure știu imediat că a văzut ceva suspect și se ascund și mai bine. Dar s'a îndurat și ea după un timp și, urcând în sărituri groțești până în vârful gorunului, a plecat.

Bucuros că-mi pot mișca iarăși picioarele amărțite, am părăsit locul, apropiindu-mă cu precauțiune de altul. Mă așezai într'o tufă de alun, la marginea unei răriști ce se întindea pe un crac.

După ce am tăiat încet câteva crengulițe ce-mi erau în cale, șezui tăcut, privind de-a lungul cracului. Nu se vedeă nici o mișcare, nu se auziă nimic, afară de bâzâitul câtorvâ țânțari, setoși să-mi sugă sângele. Când, deodată, par-că auzii că se rupe o creangă călcată. Cu ochii și urechile încordate, as-

cultam, și mâna mi se strânse pe patul puștei. Apoi apărî ceva roșcat, traversând cracul. Căpriorul!... Însă eră vizibil numai pentru o clipă. În momentul următor, iarăși eră acoperit de tufă.

Asta nu-i ispravă! Ridicând la gură țipătoarea lui Uhlenhut, așteptai până deveni iarăși vizibil și suflai atunci în țipătoare: *piu!*

Se opri ca o statuie. Nu eră de tot sigur de ande auzea țipătul și își plimbă ochi cei mari și umezi prin tufe.

Pușca mi-eră deja la ochi și când avui cătarea adânc în lopătiță, apăsa. Căpriorul semnală o lovitură bună și fugi apoi în vale. Câtevă minute se mai auzi încă zgomotul ce-l făcea în fugă; urmă o trântitură, și după aceia liniște completă.

Eră al meu. Glontele semiblandat și-a făcut grozava datorie.

Ducându-mă la locul unde stătuse în momentul tragerii, am găsit păr, sânge și urmele adânci ale picioarelor dinainte. De aici a fost o jucărie să-i țin urma, fiind sânge mult, parcă turnat cu cana. La vre-o 80 de pași, l-am găsit culcat, lângă un brad tânăr. Ii mai picura încă sânge din rană, rostogolindu-se în stropi grei pe iarbă. În ochi aveă două lacrimi mari...

Acuma, după ce-l aveam, parcă nu știam, dacă să mă bucur — așa cum de multe ori mi-am închipuit — de coroana minunată ce-o purtă pe cap.

Am stat mult lângă el, cu arma la picior și pălăria în mână, în aceste momente de sbucium ale sufletului, de vorbă cu mine însu-mi.

Imi jeleam căpriorul.

Goleți, (Banat), Iulie 1924.

■ ■ ■

A V I Z

CONCURSUL DROPIEI

Domnul Dr. L. Scupiewski membru consilier al „Uniunii“ publică un concurs pentru cea mai bună lucrare asupra dropiei, instituind în acelaș timp și 2 premii pentru cele mai bune lucrări.

Premiul I: 1000 Lei

„ II: 500 „

Condițiunile concursului sunt următoarele :

Lucrarea va cuprinde: date ornitologice, obiceiuri, felurile vânătoarei, propuneri de ocrotire, etc.

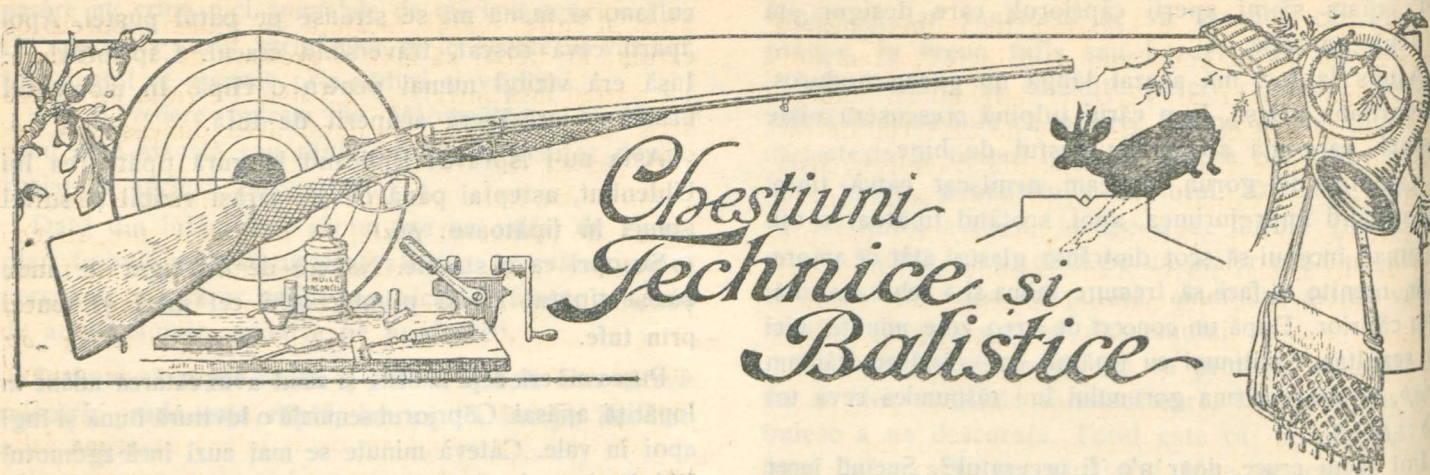
Ea nu va întrece spațiul de 2 pagini din „Revista Vânătorilor“.

Manuscrisele cu moto distinctiv, însoțite de un plic sigilat, pe care se va scrie acelaș moto și care va conține numele autorului, se vor depune până la 15 Noembrie a. c. la „Revista Vânătorilor“ cu mențiunea „Concursul Dropiei“.

Lucrările depuse vor fi judecate de o comisiune compusă din D-nii: Dinu R. Goleșcu, Gh. Nedici și N. Racotta.

„Revista Vânătorilor“ devine proprietara manuscriselor premiate și le poate publica.

Suntem convinși că vor concura la această lucrare mulți vânători, dacă nu pentru recompensa materială, care nu servește decât ca dinstințiune, dar în ori-ce caz pentru recompensa morală ce constituie acest premiu.

Recriminări asupra munițiilor și altele

de Căp. Schneider-Snyder Rolana

Viu să mă plâng și adresez plângerile mele către toți cei chemați să remedieze această stare de lucruri imposibilă. După toate experiențele scump plătite, de câte ori suntem nevoiți să ne procurăm munițiuni, găsim că *Uniunea Generală a Vânătorilor din România*, în calitate de persoană morală recunoscută prin lege, este chemată în prima linie să pue capăt acestei situații, în interesul tuturilor vânătorilor din România-Mare, primind în sfera ei de activitate importul întregii munițiuni de vânatoare și fiind susținută în acest scop de toate autoritățile competente.

Aceste autorități ar fi: Ministerul de Război și Ministerul de Finanțe. Dată fiind priceperea de care ambele ministere dau dovadă în privința însemnătății vânatoarei ca factor economic, este de așteptat ca ele să dea Uniunii ori-ce sprijin cu putință din punct de vedere legal. D-l inspector general al vânatoarei Dr. Gh. Nedici a arătat în prelegerea sa ținută la Școala Politehnică în fața unui numeros auditoriu însemnătatea economică a vânatoarei, astfel că este clar că vânatoarea nu poate fi o distracție, care s'ar putea împovăra cu tot felul de biruri, ca un lux boieresc. Prelegerea a fost publicată și în *Revista Vânătorilor* și este foarte bine și adânc cugetată și de recomandat tuturilor celor pe care-i privește.

Ce așteptăm noi deci din partea Ministerului de Război? Ca acesta să predeă, se înțelege sub rezerva exercitării unui control, dreptul de import al tuturilor munițiilor de vânatoare ca privilegiu *Uniunii Generale a Vânătorilor din România*. Ce așteptăm din partea Ministerului de Finanțe? Ca acesta la rândul lui să suprimă diferitele taxe și drepturi vamale care apasă asupra importului munițiilor de vânatoare. Acestor taxe și vămi se datorește astăzi în cea mai mare parte faptul că plătim până la 1000 Lei suta de cartușe încărcate. La aceasta se mai adaugă câștigul nemodest pe care-l prelevă negustorul cu ocazia întinsului trafic de munițiuni—căci altfel nu putem numi felul în care se face astăzi comerțul munițiunii.

D-l Inspector general al Vânatoarei Dr. Gh. Nedici a arătat în suscitata prelegere în mod lapidar și clar

de înțeles chiar pentru profani, înalta însemnătate economică a vânatoarei. Este în interesul țării, ca vânătorul autorizat de lege de a vâna, să-și poată procura armele și munițiile sale pe un preț abordabil, și anume arme și muniții de calitate europeană. Munițiile și armele să fie încredințate vânătorilor autorizați, armurierilor și negustorilor de arme, de către „Uniune”, pe prețul de cost cu adăugirea spezelor. Prețurile de vânzare a ori-cărei fel de muniție să fie fixat din timp în timp, pentru a înlătura ori-ce speculă și majorare ilicită. Acest sistem este în același timp și un mijloc eficace de a împiedica încăperea armelor și a munițiilor de vânatoare pe mâinile tuturilor nechematiilor.

Cum stau lucrurile astăzi? Arendașul dreptului de vânatoare și societățile de vânatoare plătesc arenze enorme și sunt obligate prin lege să țină organe de pază a vânatului, pe care le plătesc foarte scump. Prin urmare este logic ca, din moment ce li se impun obligațiuni legale costisitoare, să li se ofere și sprijinul și ocrotirea respectivă. Astăzi vânează ciobani și tot felul de elemente neautorizate, cu arme și munițiuni rămase din război, parte și cu arme și munițiuni provenite din depozite confiscate și pe care le-au obținut și obțin încă dela tot astfel de elemente neautorizate.

Cu arme și munițiuni de război se mai face încă și astăzi un întins comerț ilicit. Indivizii plătesc negustorilor fără scrupul ori-ce preț și braconează.

Legea vânatoarei nu se respectă, vânatul cel mai nobil este ucis fără cruțare, tăiat și transformat în carne. Este neapărat necesar să se pună capăt cu ori-ce chip chiar prin dispoziții draconice, acestor procedee care sfidează legea, să se ia din mâna elementelor neautorizate armele și munițiile, și să se interzică sub pedeapsă cu închisoare comerțul și vânzarea de arme și munițiuni către aceste elemente.

Cum stăm cu procurarea munițiilor de vânatoare pentru vânătorul autorizat? Trebuie să fim foarte recunoscători Regiei Monopolurilor Statului, căci ne procură cele mai superioare pulberi englezești negre

și fără fum. Totuși un kilogram de pulbere neagră, costă 250 de Lei, iar kilogramul de pulbere fără fum 1.600 Lei. Luând ca bază cal. 12, costă astfel numai pulberea fără fum la 400 de cartușe 1.600 de Lei! 100 de cartușe cu pulbere fără fum, încărcate complet, costă, dacă sunt de calitate inferioară 600—800 Lei, iar de calitate superioară 750—1.000 Lei. Așa dar prețuri de lux nemai auzite și inaccesibile pentru majoritatea vânătorilor. Negustorul, comerciantul, socotesc prețurile lor în aur. Chiar și țăranul își speculează prețurile produselor lui, socotindu-le în aur. Numai funcționarul Statului și ofițerul, cu lefuri fixe, nu primesc salariul calculat în raport cu aurul.

Și tocmai aceste elemente din clasa intelectuală erau acelea, care exercitau întotdeauna vânătoarea în mod corect, care arătau o adâncă pricepere pentru dispozițiunile legale privitoare la ocrotirea și paza vânatului, deci a unei avuții naționale, și care le urmau une-ori cu mari sacrificii materiale. Aceleași cercuri precum și cele formate din marii și micii proprietari, atât de greu loviți prin expropriere, avocații și magistrații, sunt acelea care și astăzi sunt călăuziți de același spirit. Alături de ei nu putem pune pe îmbogățirii de război, cari privesc numai ca o chestie de bun gust de a avea terenuri de vânătoare și de a vâna, dar cărora le lipsește într'un grad îngrijitor ori-ce sentiment de corectitudine vânătoarească. Și tocmai aceste elemente sunt acelea care pot plăti ori-ce preț pentru arenze, arme și muniții de vânătoare. Cu actualele prețuri ale armelor, munițiilor și arenzilor de vânătoare, însemnează așa dar să lăsăm în voia soartei o avuție națională ce este vânătoarea, după cum rezultă și din citata prelegere a D-lui Dr. Gh. Nedici.

De aceea dau alarma cât mai este încă timp, pentru ca dispozițiunile legale schițate mai sus să fie luate cât mai curând și pentru ca vânătorii noștri să fie puși în posibilitate prin Uniunea Generală a Vânătorilor din România de a-și procura arme și muniții de vânătoare cu prețuri rezonabile.

Ca să se vadă și mai bine situațiunea actuală în materie de procurare a munițiilor de vânătoare necesare, voi da câteva mici exemple:

Pentru a-mi confecționa singur muniția de care am nevoie, am plecat să-mi cumpăr diferitele materiale. Alice: fie-care alice prezintă toate formele închipuite de cartofi, dar printre ele n'am găsit absolut nici unul, care să aibe forma exact sferică. Era marfă austriacă. Inchipuiți-vă deci rezultatele balistice, din punct de vedere al acoperirii și al împrăștierei, după normele ștandurilor dela Neumannswalde, Halensee sau după principiile engleze, cu un astfel de gunoi! Nici o deosebire din acest punct de vedere între aceste

alice și între simpla tocătură de plumb! Burele de carton: ar trebui să aibă o grosime de 1—1,5 mm.; ele variau însă între $\frac{1}{4}$ —2,5 mm. Pe cutia lor stătea scris Cal. 12, însă conținutul avea dimensiunea cerută pentru cal. 14.

Burele de fetru: cea mai infectă calitate, o amestecătură de carton cu pâslă, un miserabil surcut. Or, noi știm ce mare importanță prezintă o bură de fetru, pentru obținerea unei lovituri bune. Pe lângă toate, se mai vinde o astfel de marfă și drept o marfă „de primul rang”, însă pe prețuri, ce e drept, de primul rang de scumpete!

Tuburile: Nu cumpărați decât tuburi de prima calitate! Foarte bine! Negustorul îmi oferă tuburi englezești Eley. Cum se prezintă ele însă? Pe fund stă *Eley 12—12 Nobel*, pe tub „Registered trade Mark”, *Eley Pegamoid Cartridge, Gastight, Waterproof, Made, in Great Britain*. Așa dar, impermeabile și impene-trabile la gaze, însă fiecare tub prezintă pe suprafața culasei sale, înaltă de 16 mm., câte un defect de comprimare; materialul cartonului este poros, rău lustruit, prezintă cute longitudinale, și nu este destul de rigid. O altă marcă; pe fundul tubului stă *Eley N. I. 12—12, London*; pe tub stă imprimat *Boss & Comp., London*. Așa dar, aceste tuburi au fost fabricate pentru armurierul englez Boss. Tuburile prezintă aceleași defecte. Ambele feluri de tuburi au pe ele imprimate trei inele negre deacurmeziș. Cu alte cuvinte semnul fabricii, cum că această marfă este dată la o parte, ca defectă! Prin urmare fabrica însemnează aceste tuburi ca fiind marfă dată la o parte, *negustorul însă o prezintă ca marfă de prima calitate* și cere 175 Lei pe suta de tuburi. Făbrițele englezești aveau înainte de război ca piață de desfacere pentru asemenea marfă, coloniile și Africa, etc. Imi place a crede că România-Mare, ca stat bogat și civilizată este, cu un public cult și cititor al literaturii cinegetice și de armurărie, nu poate fi privită ca o piață de exploatare și de desfacere a unor astfel de produse.

Nici Leul nostru nu stă tocmai așa de prost, ca să nu putem cumpăra cu el decât lepădăturile străine.

Avem fabrici de hârtie și de celuloză; n'au decât să ne confecționeze bure de carton. Banii cheltuiți pentru ele vor rămâne astfel în țară. Fabricile noastre de pâslă să ne aprovizioneze, din acelaș punct de vedere, cu burele de fetru necesare. Ungaria și Austria posedă fabricile lor de alice. De ce n'am putea avea și noi pe ale noastre, cu atât mai mult, cu cât nici produsele lor nu sunt deloc așa de grozave? In ceeace privește celelalte feluri de muniții de vânătoare, apoi a sosit într'adevăr timpul, ca Uniunea Generală a Vânătorilor din România să ia inițiativa procurării lor.

O vânătoare la găini de alun

de Căp- Schneider-Snyder Roland

ârziu, într'o după-amiază de vară, cu arma la umăr, apuc pe o vale în sus, pe malul unui râuleț de munte. Apa murmură și aninii de pe țărături freamătă, plecându-și agale crăcile spre dansa, trudindu-se în zadar să-i sărute undele de smaragd. Vara lungă și secetoasă a secat tot râul, încât bietul sturz de apă numai în unele locuri își mai exercită obicinuitul joc, cu jale, în apa așa de scăzută, de abea îi ajunge până la glesne.

De pe livezi s'a cărat deja și otava, numai crocusul și trandafirul tomnatec se mai zăresc. La marginea pădurei, pe sub fagi, printre ferigi și iarbă galbenă, se văd flori albastre de gentiană — unica rămasă a florilor de vară. Corola făgetului e vestejită, roșietică, îngălbenită; se apropie toamna și cad, cad cu miile, ca stropii de ploaie, pe plaja mohorită a pădurei, frunzele din arbori, bătute de brumă.

Cântăreții pădurei au amuțit, nu mai este floare, nu mai e cântare, totul prezintă un tablou melancolic, un peisaj tăcut și posomorât. Natura e în agonie, și această agonie, sub razele de aur ale soarelui și sub bolta cerului de un azuriu sclipitor, este plină de un farmec nespus.

Încetul cu încetul rămâne în urmă-mi marginea codrului, zăresc la picioare-mi valea îngustă, prăpăstioasă, și, de-abea ajuns la culme, îmi îndrept privirea înainte și văd întinzându-se departe sub ochi-mi, în forma unei urechi, pitoreasca vale *Urechea*. Aspectul ei prezintă acum un colorit bălțat. Totul e tăere rasă. Din trunchiurile rămase în pământ după tăere a lăstărit un crâng de făget, împetrițat cu o mulțime de tufe; rugii, smeuri, în amestec cu alte specii, a căror desiș foarte greu de străbătut se întinde departe, până la un loc unde se zărește un brădet verde-albăstrui. Frunzele de pe tufiș joacă într'o variație de culori roșii, galbene, cu mii de nuanțe și din tot ansamblul acesta de culori se deosebesc mai ales socii, cu fructul de un aspect purpuriu deschis, sub influența razelor solare. Rugii, socii, frasinii, care de care mai încărcăți de fructe, au transformat întreg bazinul văii într'o masă bogat asortată pentru fiarele pădurei.

Pe frasinii și socii încărcăți de fructe, o colonie întregă de mierle moțate se ospătează și fac să se plece mai mult spre pământ crăcile împovărate de fructe. Deja mă mai desparte de crâng numai o prăpastie, o ruptură de apă. Pe fundul ei, și

pe coaste au crescut ferigi uriașe, alcătuiind o masă de verdeață împetrițată ici-colea de câte un grup de arnică. Acolo jos, pe fundul prăpastiei, unde nu au prea ajuns razele soarelui, ele își păstrează încă floarea galbenă proaspătă și plină de sevă, dar mai pe coastele expuse în bătaia soarelui și acestea au început să se schimbe într'un castaniu tomnatec. Un trunchiu de copac, căzut deacurmezișul peste râpă, împleticit de rugii, gros încât nici doi oameni nu l'ar putea cuprinde, ține loc de punte naturală peste prăpastie. De cealaltă margine a ei începe crângul des și bălțat. Mă strecur printre tufe, a căror mlađițe după trecerea mea, lovindu-le unele de altele, provoacă un zgomot, la auzul căruia câteva turturele zboară speriate, țipând în gura mare. Altădată nu a-și fi cruțat un cartuș ca să le sperii puținel, de data asta însă n'au de ce se teme, nu voesc să turbur pentru dănele liniștea din crâng. Astăzi gândul meu este îndreptat în altă parte, el însetează după o păsărică ruginie, una dintre cele mai micițe din rasa lor, anume: găinușa de alun.

Mă prind în mijlocul rugilor, ghimpii lor mă zgârie, iar câteva urzici de o mărime uriașe mă înțepă peste tot, dar nu mă opresc, intru tot mai adânc în desiș.

Vânătoarea de găini de alun nu se face pentru trofeu, sau pentru a te încărcă de pradă; ea nu te ademenește nici pentru una, nici pentru cealaltă. Poate abea 2—3 cocoșei într'o după-amează să fie întreg rezultatul acelei zile — ba de multe ori se întâmplă că rămâi cu geanta goală. Vânătoarea de găini de alun este un mijloc de distracție, pentru acei pe cari îi atrage obscuritatea mistică a deșerturilor și a munților albăstrui, vecinic înțeleasă numai de către singură inima tânără și pasionată de vânător.

Aținându-mă mereu pe margine, pe coasta bazinei văii, abea observ că m'am adâncit deabinele în desiș. Cercetez pe rând, unul câte unul, mai toate culcușurile, din cari anul trecut mai mult de cât un cocoș mi-a căzut în ghiare; chiar și în sezonul acestei veri am urmărit cu ochii de aci mai multe grupuri de cocoșei; dar nimic, astăzi nu se zărește nici până de cocoș.

În mijlocul desișului se ascunde o poeniță captușită cu mușchi verde, plină de afini și de mușiroaie de furnici. Aci întotdeauna au fost cocoșei. Mă îndreptez într'acolo. Abea am ajuns în marginea poeniței — nici n'am pășit bine afară din tufiș, — aud deja cocoșul de cealaltă margine a poenei: „tsi-tsi-tsi-tsi-tsi-tsuu“, la care răspunde glasul argintiu de țigăla: „si-si-si-si-se“, care se repetă de mai multe ori, acelaș strigăt

și acelaș răspuns de găinușă amorezată. Cocoșul răspunde mereu, fără a se apropia; deodată a încetat. Tăcere, apoi: *brro, brro*, se aude bătaia aripelor. A zburat. Dar, cocoșul de alun nici odată nu zboară departe. Cu un înconjur mare, mă străduesc a mă apropia de el. Il aud bine, îl strig, îl ademesc, imitând vocea de cocoș îl fac să se irite de gelozie, spre a-l îndemna să se apropie, să se ia la încăerare, la luptă, cu necunoscutul rival, luptă pentru amor. Dar în van, zadarnică ori ce încercare! Se vede că acesta e un cocoș pățit, obișnuit cu de-astea, pe care nu-l poți ademeni ușor, nici chiar de i-ai înfige în inimă săgeata otrăvită a lui Cupidon.

Plec mai departe spre o altă poeniță cu afini și repet din nou strigătul argintiu de țignal: „*tsi-tsi-tsi-tsi-tsu, tsi-tsui*“, la care îmi răspund apropiindu-se cintețul și stiglețul, dar cocoșul nu-mi răspunde de loc.

Asta nu mă face să-mi pierd răbdarea și rămân mai departe locului, așteptând, în nemișcare. Cocoșul de alun are obiceiul uneori de a se apropia pe furiș, fără a putea fi observat și fără de a răspunde ceva. Penele-i ruginii, presărate cu pete negre, se aseamănă foarte mult la culoare cu aspectul din brădet, ceia-ce supără mult pe vânătorul ce-și pândește prada. Zgomot... foșnet de frunze uscate... pe sub tufiș se apropie o pasăre... vine repede și dintr'odată se oprește... deja i-am și zărit semnul negru în formă de potcoavă de pe piept; asta e un cocoș: „*tsi-tsi-tsi-tsi-tsu, tsi-tsui*“ îl cheamă glasul rival de țignal. Cu aripele lăsate în jos, măturând pământul, vine drept spre mine; iată-l după un tufăr...

Aștept să se răspândească fumul și-l văd zăcând pe patul de mușchi verde din poiană; un cocoș de toată frumusețea, cu penele sure-ruginii și cu semnul negru de potcoavă pe piept. Pleoapele-i de un roș trandafiriu îi acopăr pe jumătate ochii împăiangeniți. O dără subțire de sânge cald încă, se scurge din rană-i pe muschiul verde, ce pare un colier purpuriu făurit de însuși muschiul pădurei.

Soarele s'a lăsat de mult la orizont, ultimele-i raze le trimite asupra piscurilor înalte, în semn de

adio, ca și cum le-ar vede pentru ultima oră și îi pare rău a se despărți de acest mândru peisaj de toamnă.

O cărăruie, trecând pe lângă un izvorăș șerpuitor, mă scoate afară din bazinul *Urechia*, jos în vale la drumul de care. Ajuns la drum mă opresc puțin pe marginea unui tufiș și încep a imita din nou strigătul găinei: „*si-si-si-si-se*“ de repetite ori și la intervale scurte. Poate încă vre-un cocoșel amorezat, cu inima aprinsă de dragoste, să se aventureze spre glasul ademenitor, spre moarte. La strigătul meu, o pasere răpitoare se repede fără' de veste printre crăcile unui brad; o detunătură, alta după ea, și paserea lovită cade în poiană. Sunetul se duce departe peste văi și izbindu-se de ele, se pierde cu un ecou în depărtare.

Tufițe de arnică, cu foile carnoase și cotorul înalt, umplu poiana de un parfum amețitor, soarele a dispărut la orizont, iar printre tufe, în amurg și la umbra pe care crepusculul o aruncă din dosul brazilor peste liniștea poeniței, căutarea prăzii se face cu anevoie.

La zgomotul pe care pasărea muribândă îl provoacă, descopăr locul unde a căzut și mă îndreptez într'acolo; o bună bucată de timp sunt nevoit a mă plecă într'una, pentru a nu fi izbit peste obraz de tufele de arnică. În fine am ajuns, apuc paserea, o privesc, e un șoim.

În serile de vară târzii, se întunecă repede și eu trebuie să mă grăbesc, pentru a ajunge încă înainte de înopitate afară din pădure, la drumul din vale.

Seara e umedă și de o splendoare fără margini; milioane de stele sclipesc pe bolta-i întunecată, și-mi luminează calea până acasă. Din valea șerpuitoare se întinde înaintea vederii munții Bucegiului; aci se refractă slaba lumină argintie a milioanele de stele, pe suprafața piscurilor acoperite de zăpadă, par'că ar ști și ele cât de mult le iubesc și că niciodată nu-mi mai pot sătura ochii privind la ele.

NOTĂ.—Această schiță este una din cele mai bune lucrări în speță, apărute înainte de război în presa străină și aducem mulțumirile noastre pentru felul reușit în care a fost retălmăcită în românește de D-I I. G. Ștefăniță. (N.R.)

Mamzel Țuchi și Musiu Păpușe

(Nocturnă...)

de George Scrioșteanu

uplă, elegantă, fină și grațioasă, își leagă mersul, ușor și vioi Mamzel Turchy, ca o gazelă ce par'că zboară, fără să atingă pământul. Cu nasul în vânt, frumoasă și cochetă, trece ca o nălucă, sfidând pe toți Don-Juanii din cartierul unde locuiește și lăsând în urmă-i suspine și admirație!... E fină și fragilă ca o adevărată statueta de Saxa, ca un gingaș tablou de preț. Un aer distins și o presanță desăvârșită, o scoate din comun, arătând nobila ei origină. Intr'adevăr, e o ființă cu totul distinsă, căci este o englezoaică pur-sânge. De aceia sporturile mai ales, o pasionează în așa fel, încât te face să crezi că s'a născut cu un fler, o dibăcie și un talent deosebit pentru tot ce e sport.

Vânătoarea însă, e sportul ei de predilecție, pe care'l iubește la nebunie, — cu patimă. Când merge la vânat este așa de fericită, în cât uită de toți și de toate și cât e ziuica de mare, caută și iar caută într'una. Ori cât de ascuns ar fi vânatul, nu scapă nedescoperit de ea. Potârnișii și sitarii o pasionează în deosebi, de aceia îi urmărește și îi vânează cu o fineță și îndârjire rară. Fiind bine cunoscută și apreciată în lumea vânătoarească a Capitalei, toate prietenile o invidiază și toți Don-Juanii îi fac curte, coplesind'o cu tot felul de laude și complimente galante. Dar ea le zâmbeste glacial și măsurat, arătându-și dințișorii albi ca siful și rămânând rece și indiferentă, ca o adevărată englezoaică.

Deși născută să stăpânească și să predomine, totuși pasiunile ce clocotesc în nobilu-i sânge, au făcut-o să cadă și ea în mrejele dragostei... Și dragostea ei e ciudată, căci iubește deodată și în chip deosebit, două ființe cu totul diferite una de alta. Iubește, ca pe un stăpân, pe tovarășul ei de vânătoare, un biet artist adept al sfântului Hubertus, și are o prietenie ce s'ar confundă cu adevărata dragoste pentru Musiu Păpușe, prietenul ei din copilărie, cu care locuiește împreună în casa artistului.

Micuț, subțirel, cu nas delicat și mustăți frumoase, foarte elegant și fin, Musiu Păpușe, este fantele Don-Juanul, răsfățat și favorit al întregului cartier, foarte elegant și fin, Musiu Păpușe este „fantele“ ochii lui mari și negri, zăpăcește pe toate cochetele din cartier, care se 'nebunesc după el,

Nu-i vorbă, că și Musiu Păpușe e pătimaș mare și adese-ori mrejele dragostei îi incurcă toate drumurile, pricinuindu-i multe neplăceri, căci mai toți tinerii din cartier au necaz pe el și-l urmăresc pretutindeni. Musiu Păpușe însă e rafinat mare și rare se întâmplă să fie prins în cursă.

Zeflemist și foarte ironic, își bate joc de toți, și când i-au ținut calea ceilalți amorezi din cartier, cu gânduri de răzbunare, cu o dibăcie nespusă el s'a strecurat printre ei și-a scăpat întotdeauna teafăr și demn, fără să recurgă ca alții la fuga rușinoasă, dar sănătoasă!...

Deacea Mamzel Țuchy l'a distins și l' simpatizează. Dar, mândră și chochetă cum e, mereu l-a ținut la distanță, ca pe un cățeluș sau pisicuț favorit. El însă, inteligent și rafinat, a înțeles că altfel nu s'ar putea apropiă de ea și s'a mulțumit numai cu situația de prieten.

Foarte abil în mișcări, gimnastic de forță și mare boxeur, Musiu Păpușe e invicibil și nu știe ce-i frica. Deși mititel ca statură, natura însă l'a înzestrat cu muschi puternici, cu mult curaj și cu o iuțeală și vioiciune în mișcări ne mai pomenită. De câte ori l'au atacat rivalii și chiar când au fost mai mulți la număr, Musiu Păpușe i-a învins și i-a pus pe fugă. În tot cartierul nu există un amoretz mai desăvârșit și un cuceritor de inimi ca dânsul. Sentimental și foarte romantic, pierde multe nopți făcând serenade sub balconul iubitelor. Și cântă cu atâtă pasiune, că le subjugă pe toate. Claritatea și dulceața vocii sale de „tenor-dramatic“ cucerește sufletul iubitei, o subjugă, o înebunește și o face să-l urmeze și să-i cedeze la toate întâlnirile cerute. Nu este domnișoară, care să nu fie măgulită numai la gândul că e curtată de Păpușe, el însă e sclavul D-rei Mia, vecina de vis-à-vis, o bogătașă arhi-milionară, căreia îi cântă în fiecare seară cele mai frumoase serenade.

Dar... toată pasărea pe limba ei pierde, — căci tocmai din cauza prea frumoaselor serenade și a vocii sale iscoditoare, într'o noapte splendidă de August, pe când își chema iubita, cântând sub balconul ei, mai mulți rivali cari complotaseră în contra-i, găsiră momentul prielnic să-l atace.

Și eră atât de frumos în noaptea aceia răcoroasă și parfumată de miremele florilor din parcul și grădinița iubitei!

Incepe

vânătoarea de Epuri !

Mai mult ca până acum, un
cartuş bun, puternic, constant
SE IMPUNE.

Nu încercați cartușe de proveniență
obscură. Desiluzia vă fi inevitabilă.

Cereți cartușe de marcă !

Dar nu vă mulțumiți cu firmă pe cutie, care nu spune nimic. Nu vă mulțumiți nici cu marca pe cartuş, care însemnează exclusiv marca tubului gol, ca de ex. : Piloni, Sellier Bellot, etc. Aceste tuburi le puteți cumpăra goale din comerț și le încărcați incomparabil mai bine și mai conștiințios decât improvizații și așa zișii „fabricanți“ care își mulțumesc existența numai toleranței publicului nostru consumator care nu cunoaște, de cele mai multe ori, calitățile elementare ce se cer unui cartuş bun, încărcat cu pulbere fără fum.

Iată aceste condițiuni esențiale, stabilite de Congresul dela Nürnberg, al principalilor fabricanți de cartușe din Europa :

1. Viteza alicelor, la **10 metri** de gura țevii, să fie de cel puțin 350 metri pe secundă.

2. Variațiunile la încărcătura de pulbere nu pot fi mai mari, la aceeași mărime de alice, ca maximum 0.02 grame (2 sutimi) dela cartuş la cartuş.

3. Încărcăturile de pulbere trebuie să fie adaptate mărimii alicelor, ele nu pot fi aceleași pentru toate mărimile.

4. Încărcătura de alice va putea varia, dela cartuş la cartuş cu maximum 8 grame.

Iată criteriile de bază ale cartuşului bun. Care din aceste condițiuni este îndeplinită de cartușele provenite d la „fabricanții“ improvizați de cari vorbim mai sus ?? **Nici una ! Încercarea vă va convinge !**

Altfel stau lucrurile la cartușele produse de „Fabrica Română de Cartușe de vânătoare S. A.“ cunoscute și apreciate sub mărcile :

3 stele 2 stele 1 stea Vulpe
fără fum   fără fum   pulbere neagră   pulbere neagră

„La aceste cartușe se găsesc întrunite, cu prisosință, calitățile stabilite de congresul de la Nürnberg.

1. Viteza alicelor este la cartușele noastre, de 360—370 metri pe secundă. Ținem la dispoziția oricui certificatele „Standurilor de experiențe balistice“ din străinătate.

2. Variațiunile **maximale** la încărcăturile de pulbere fără fum din cartușele noastre, sunt de 0,015 grame, adică sub norma stabilită de congres.

3. Încărcăturile noastre de pulbere sunt stabilite la standuri cu aparate electrice și au fost adaptate diferitelor categorii de alice, după mărimea acestora.

4. Alicele conținute în cartușele noastre, în ceea ce privește greutatea lor, depășesc cu mult prevederile congresului fabricanților din Europa, de oarece nu numai greutatea, dar chiar **numărul alicelor** din cartușele noastre este identic la toate bucățile de aceeași categorie, la mărimile dela 3 mm. până la 6 mm.

La alice mai mici variațiuni de 3—4 alice (la cele câteva sute conținute în cartuş) sunt toleranța maximală admisă de conducerea tehnică a fabricii noastre.

Acestea sunt fapte controlabile de oricine și dacă se mai adaugă și calitatea excepțională a fulminantului din capsele tuburilor noastre, apare ca evidentă **necesitatea imperioasă** ca vânătorul, în interesul propriu și în interesul uciderii rapide și fără chinuri a vânatului, să ceară pretutindeni, fără ezitare și fără a admite argumentele unor comercianți nepricepuți sau interesați, să li se vândă exclusiv mărcile numite mai sus, ale

**Fabricii Române de Cartușe
de vânătoare S. A.**

din

București, Soseaua Ștefan cel Mare 45

FABRICA DE ARME DE PRECIZIE IOHANN SIGOTT

FERLACH IN KARNTEN AUSTRIA

Oferă armele sale superioare Model 1933 care se disting prin construcție elegantă și precisă, prin cumpăneală perfectă, prin superioritate balistică. Premiate cu cele mai înalte distincții în țară și străinătate.

— „Grand Prix and Gold Medall“ Londra 1931 —

Atrage atențiunea deosebită asupra armelor sale :

Drilling-Hammerless, Express-Hammerless cu
două țevi

(pentru cartușe de înaltă viteză 7×65 sau Magnum 8×60) cu lunetă montată după dorință

Puști Hammerless și cu cocoașe. Carabine cu
repetiție

CATALOGUL ILUSTRAT SE TRIMITE DE LA FABRICA DUPA CERERE GRATUIT

Comenzile se pot face prin Uniunea Generală a Vânătorilor (Str. G-ral Tell, 9 bis)

Către Vânătorii din România

Nu numai specialist în construcție de arme, dar în acelaș timp vânător pasionat, practicând cu deosebire în ținuturile românești, mi-am dat toate silințele să studiez condițiunile cele mai potrivite pentru a putea satisface orice cerere a vânătorilor români.

Dau garanție că armele furnizate de mine în România sunt fabricate din material de prima calitate și totuși cu prețurile cele mai avantajoase.

IOHANN SIGOTT

Luna poleia cu aur grădina și parcul, deschizând cărări aurii prin alei și pe rondurile de flori. Mirezme dulci pluteau în aerul îmbălsămat de parfumul florilor, iar în tufișul de liliac alb de lângă chioșcul grădinei, — cuibul de dragoste al amorezilor noștri, — minunata privighetoare își ținea sublimul său concert nocturn...

Și Musiu Păpușe, extaziat, se 'mbăta de fericire, îmbrățișându-și iubita, care se scoborâse imediat ce'l auzise cântând.

— Ce frumoasă noapte, dragă Păpușe; par'că D-zeu a lăsat-o înadins pentru cei amorezați!

— O, da, scumpă Mio, noaptea-i superbă, însă nu poate întrece frumusețea ta!

— Să fii numai al meu, scumpule mic.

— Să fii numai a mea, Păpușe dulce.

— A ta voi fi, sunt sigură de asta, căci știu cât de mult mă iubești... Și par'că toate mi-o spun în noaptea asta splendidă! Uite... Și luna mi-o spune, căci mă mângâie cu razele ei blonde și mă îmbie cu surâsul ei blajin, și privighetoarea din grădină, care cântă cu atâta farmec preludiul iubirei noastre și florile, și greerașul din iarbă; iar chiparoasele și crinii ne trimet sărutul lor cel din urmă, în toamna asta... Nu observi ce mirezme dulci plutesc în aer și pe aripele leneșului Zefir, amantul delicat al florilor?

— Ba da! Da iubito! Le văd, le simt, le înțeleg,

O MICA DRESOARE

D-ra Anișoara Damaschinescu cu admirabilii câini „Gordon“ și „Meta“ cu descendenții ei.

— Totdeauna galant și drăguț...

— Mereu dulce și amabilă...

— Mi-ești drag, Păpușe... te iubesc.

— Și eu, Mia scumpă!

— Tu nu poți să iubești ca mine, Păpușe!

— Ba da, Mio dragă, și ca să mă convingi că nu mă amăgești, o să te rog să fii drăguță să-mi dai un botișor dulce.

— Să te amăgesc eu, micule? Vai! ce ingrât ești! Dar te-am refuzat vre-odată? Poftim.

Și repezindu-se, îi încolăci brațele pe după gât și-l sărută cu patimă... El, pierdut aproape în beția sărutărei ei voluptoase, îngăimă fericit: Ce dulce-i Mio, ce dulce!

— Sunt atât de fericit, da Păpușe, sînt beat de fericire!!...

și totuși mi se par un vis, un vis... dintr'o lume de basme...

— Așa-i, un vis dintr'o lume de basme, un vis fermecător... Și noaptea asta e vrăjită și poate cea mai frumoasă din viața mea.

— Da iubito, vrăjită, ai zis bine, și tu ești fermecătoare vrăjitoare a nopților senine, a nopților sublime....

Și iarăși se 'mbrățișară, pierduți în sărutări.

Dar deodată tresăriră... Sgomote nedeslușite ajunseră la urechile lor. Ascultând mai bine, înțeleseră că cine-va se apropie.

— Vai, Păpușe, cine să fie? Mi-e frică!...

— Nu te speria, Mio. Nu uita că sunt lângă tine.

— Oh! te-au urmărit și au să te omoare. Privește! Sunt rivalii tăi. Iată-i, șosesc, Deschid poarta gră-

dinei. Sunt 4 inși și se apropie pe furiș prin umbra gardului.

— Fii liniștită, Mio, și n'ai grije, îi voi doborâ pe toți.

— E prea târziu, amorezule, și ori cât de tare ai fi, aci 'ți vor rămâne oscioarele!

— În lături canalii! Și *Musiu Păpușe* începù să lupte cu cei 4 rivali. Cu două lovituri de box, bine date, doborâ pe doi din ei. Cei-lalți doi însă îl apucară pe la spate, și când săriră și ceilalți, care se desmeticiră și se ridicară, cu toții îl încolțiră și-l trântiră jos.

La zgomotul luptei și la țipetele de ajutor ale D-șoarei Mia, alergară numai decât *Mamzel Tuchy*, care întâmpiător se întorcea dela vânătoare cu celalalt prieten, artistul. La vederea lor, agresorii o luară la fugă spre fundul parcului, urmăriți în deosebi de *Mamzel Tuchy*, care nu-i putu ajunge, căci săriră peste uluci și dispărură în curțile și grădinile vecine.

Când se reîntoarse *Mamzel Tuchy* și artistul, găsiră pe *Musiu Păpușe* leșinat, cu un picior scrântit, cu ochii umflați, plin de sânge și zgâriat peste obrajii catifelați, de nu-l mai cunoșteau.

— Haide, scoală Păpușe, să mergem, și asta să-ți fie de învățătură. Ce poți face? Așa-i dragostea, sugubeață! Fără să vrei și s'o dorești, într'o bună-zi, îi vezi și partea cea-laltă, care-i foarte prozaică și deci neplăcută. D-șoara Mia e o cochetă cu adoratori mulți, cu cari trebuia să ai de furcă odată!...

— Vai, D-șoară Tuchy, cât sunt de nenorocit; o iubesc așa de mult!

— Rău faci, Păpușe dragă, căci nu merită! D-șoara Mia nu e sinceră și nu te iubește, de oare-ce am văzut-o și alaltăeri seara, și tot aci lângă chioșc, îmbrățișându-se și șoptind cuvinte dulce tânărului „Boby“, vecinul de alături, dela casa Prințului. E o perversă!

— *Mamzel Tuchy*, știam de mult că ești gelosă și nu mă poți suferi. Ași putea chiar să jur, că de când este lumea nici strămoșii noștri nu s'au avut mai bine.

Este o ură străveche, — ură atavică. Totuși, ai face mai bine să te interesezi și de D-ta, care faci pe mironosita, și când coloză, vai!... ce vorbește lumea!... zise foarte supărată D-șoara Mia.

— Lumea vorbește din răutate și din invidie, D-șoară Mio, și inventează ori-ce, cum inventezi și D-ta acum. Prin urmare, fără să mă simt atinsă, te rog s'o iei la tâlpășiță și să ne lași prietenul în pace. E destul de trist că l'ai adus în halul ăsta. Hai să mergem, Păpușe!

— Te 'nșeli *Mamzel Tuchy*, eu nu inventez, și ca

să te conving, ți-o voi proba îndată: Nu ești englezoaică pur-sânge, cum pretinzi. Minți! Ești numai o frivolă și o îngâmfată, care face pe englezoaica pur-sânge, cu toate că noi știm bine că nu-ți cunoști strămoșii și neamul, și că ești născută și crescută prost în casa unui instalator de apă și gaz.

Mamzel Tuchy se făcu foc de mânie și simți cum i-se sbârlește părul. Artistul distrat de acest duel feminin, râdea pe subt mustața-i rasă și aștepta calm sfârșitul gâlcevei, când *Mamzel Tuchy* adaogă:

— Chiar dacă ar fi așa cum zici, D-șoară Mio, tot nu poți sta alături de mine. Eu, trăesc muncind cinstit și instalatorul care m'a crescut este un om onest și foarte cum se cade.

Și apoi, în timp ce D-ta faci parte dintr'un neam de hoți foarte lași și plini de răutate, cari trăesc mai mult din furt, și n'au prieteni, decât pe babele ridicole și copilașii inofensivi, căroră le furați chiar dela gură, eu... eu sunt dintr'un neam nobil de sportsmani din Anglia, gentilomi distinși, și am legături familiare foarte apropiate și'n frumoasa țară a Luteției. Eu, iubesc natura și vânatul și sunt prietenul lor și simbolizez cinstea, devotamentul, iubirea și sufletul bun care uită și iartă orice, pe când D-ta ești... șiretenia, perversitatea, răutatea și ipocrizia personificată. Veșnic leneșe și întinsă pe o sofa, sau pe cotlonul unei sobe călduroase, ești aproape un parazit social!

D-șoara Mia crăpă de ciudă, se sbârli toată și desigur i-ar fi sărit în cap, dacă n'ar fi fost de față artistul, care râdea într'una și le dojenea cu vorbe blajine, îndemnându-le să se liniștească.

— Și apoi de ce ai venit ca o hoată alaltăeri noapte și ne-ai furat dela fereastră toate prepelițele care le agățasem acolo?

— Pardon, nu te-ai exprimat bine, *Mamzel Tuchy*. Eu nu le-am furat, ci le-am luat numai, ca să-l vindec pe D-nu cu mustața rasă de urâta boală a vanității. Le atârnase afară la fereastră, ca să le vadă toată lumea și să-l admire!... Ce vanitos stupid, parc'ar fi o cuconiță alintată!...

— Le agățase afară la fereastră în timpul nopței, ca să stea la răcoare până a doua zi, să nu se altereze de căldură. Ei, dar asta e prea greu de observat și nu putea să-l rumege creierul sărac în circonvoluțiuni al unei pisici prostuță și obrasnice!

— Puțin îmi pasă mie, *Mamzel Tuchi*, de tot ce'mi spui, fiindcă eu trăesc în bogăție mare în palatul unui arhimilionar, în timp ce D-ta, care nu ești decât „o biată cățea de vânătoare, fără nici o rasă“, o duci cu greu, de azi pe mâine, în apartamentul neîncăpător și mai mult decât modest al unui artist sărac. Ești cățeaua de vânătoare a artistului, atât, și nimic mai

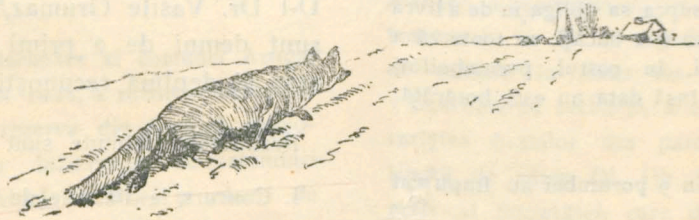
mult. Iar Păpușe, un cotoiaș frumuseț, ce-i drept, care mi-a fost drag, dar nătăflet și răsfățat din cale afară, care mușcă și trânteste de pe acoperiș, sgârâind rău pe toți cei-lalți curtezani ai mei. Totuși mă pot lipsi de el. Hai, luați-l! Duceți-vă! Găsesc că m'ași compromite, dacă ași consimți să mai stau de vorbă cu niște ignobili, cu niște sărăcii ca voi...

— Sus pe acoperiș, pisică nerușinată, acolo ți-i locul, căci noi cu atât mai mult nu vom bine-voi să mai stăm de vorbă cu „pisica obraznică și răutăcioasă“ a unui cămătar evreu îmbogățit de războiu!

Plecară spre casă, cu toate protestările bietului

Păpușe, care, foarte nenorocit, striga îndurerat: Mio, Mio scumpă, ai plecat? Mă părăsești tu, tu care mi-ai jurat iubire veșnică?! Vai! ce durere!!... Dar Mia nu răspunse și nici cei doi prieteni care-l priveau cu tristețe, ci numai luna și vântul, care începuse să bată.

Cea dintâi, îl mângăie o clipă cu razele ei blajine, apoi, îndurerată parcă, dispăru sub aripa unui nor, care-i șterse în treacăt o lacrimă, iar cel de al doilea, vântul, îi aduse din depărtare, din mijlocul marelui oraș, poate dela o grădină, unde o pereche fericită petrecea strașnic, câte-va note răslețe, din care deabia se distingea o voce răgușită, cântând plictisit și trist. *La donna e mobile...*

OFICIALE

Circulară dată tuturor Societăților de Vânătoare.

ROMANIA
MINISTERUL AGRICULTUREI
ȘI DOMENILOR
DIRECȚIA VÂNĂTOAREI
No.

Domnule Președinte!

Intrucât în ne-numărate rânduri am primit din partea soc. Dv. de vânat corespondența nelămurită, vă rugăm ca pe viitor să bine-voiți a o timbra conform legii timbrului, spre a nu fi forțați să punem cererile Dv. la dosar, neținându-se seama de ele și a vă lăsa în așteptarea rezultatului, care ar putea dura la infinit.

p. MINISTRU
(ss) N. Săulescu

p. DIRECTOR GENERAL
(ss) Pârjolescu

☒ ☒ ☒

COMUNICARI

Turul de porumbei din Cluj.

În zilele de 13—15 Septembrie a. c. s'a organizat la Cluj concursul de tir la porumbei pentru șampionatul României. La acest solemn eveniment sportiv au participat cei mai aleși și cei mai remarcabili trăgători din toate ținuturile țării. Un număr de 64 persoane au dat o luptă nobilă, spre a putea obține măgulitorul titlu de „șampion“.

Un semn îmbucurător pentru toți acei, cari duc o luptă permanentă, spre a putea realiza visul urmărit, de a uni toate forțele naționale în ajungerea frumosului scop, de a dezvolta portul național și a-l ridica la nivelul țărilor apusene.

Cu ocazia acestui concurs, s'a dovedit pe deplin faptul, că țara noastră posedă toate mijloacele de dezvoltare, având însemnate forțe sportive și mai cu seamă în această ramură a sportului, și dacă ne întrebăm, de ce România nu e reprezentată în viața sportivă mondială după meritele ei, nu găsim decât un singur răspuns: lipsa de solidaritate și neîncrederea reciprocă, în urma căror a fost cu totul imposibil de a ne cunoaște puterile de cari dispunem.

Credem însă, că de acum înainte această boală va fi a trecutului! Simțim, că cu încetul se face ziua și că lumina conștiinței va străbate peste întunericul sufletesc, care ne-a împiedicat progresul.

S'au adunat cu toții la Cluj, din toate unghiurile țării acei, cari au priceput scopul acestor mărețe lupte, iar rezultatele obținute și neașteptate au dat o vie dovadă despre aceia, că cei adunați acolo au toată și menți de a intra pe arenă.

Un exemplu strălucitor ne-a dat Alteța Sa Regală, Prințipele Moștenitor Carol, cum trebuie să lucrăm pentru realizarea scopului de a dezvolta sportul, luând parte activă la concursuri, iar Majestatea Sa Regele, prin înalta Sa prezență și-a manifestat dragostea față de mișcările sportive.

Acest frumos gest din partea iubitei noastre Dinastii ne va servi totdeauna ca un îndemn atunci, când în grelele noastre lupte ne vom vedea poate învâși și deprimăți.

Trecând la descrierea concursului, țin să remarc, că atât rezultatul moral, cât și cel material, se datorează frumoasei organizări, din care partea morală a fost a Domnilor Loc. Col. Aurel Bozac și Dr. Coriolan Tataru, iar cea tehnică, aranjată cu multă grijă și minuțiozitate, de D-l Rathonyi.

În ce privește mersul concursului, a fost o seară de surprize. Nimenea, poate nici în vis nu s'a așteptat la rezultatele obținute, așa încât cu drept cuvânt putem face o comparație între rezultatele țărilor apusene și acelea din acest concurs. Seria surprizelor a fost mărita de confrăți noștri regăteni, cari în frunte cu D-nii Plagino, Chiriacescu, Săulescu, Racoviță, Schina, Grigoriu etc., au dat o frumoasă dovadă despre știința, forma și tehnica lor. Li salutăm cu tot dragul sufletului nostru și ne va face bucurie mare în totdeauna, văzându-i în arenele noastre. Numai prin această apropiere sufletească vom fi în

stare a forma o forță morală, pe care să se clădească fundamentul viitorului nostru progres.

Rezultatele concursului sunt următoarele :

I. Porumbei [talere] de asfalt solo: 10 porumbei.

1. Br. Bohuş Sigismund, Arad, 14 porumbei.
2. Br. Bohuş Ladislaus, Arad, 13 porumbei.
3. Plagino Gheorghe, Bucureşti, 11 porumbei.
4. Baier Gheorghe, Chişinău, 10 porumbei.

II. Porumbei de asfalt dubli, la 3 perechi :

1. Plagino Gheorghe, Bucureşti, 3 perechi,
2. Chiriacescu, Bucureşti, 5 bucăți.

III. Concurs consolator la 10 porumbei de asfalt :

1. Czárán Joan, Arad, 10 porumbei.
2. Nyárady Bela, Mociu, 9 porumbei.
3. Br. Andrényi Carol, Arad, 9 porumbei,
4. Moldovan Grigore, Gherla, 8 porumboi,

Concursul la tirul de porumbei vii pentru șampionatul României, a fost intrerupt din cauza lipsei de porumbei. Cu această ocazie, țin să remarc, că vina se datorează societății a. „Fauna“ din Cluj, care luând asupra sa obligația de a livra 1500 porumbei, a livrat numai circa 600 bucăți, cu toate că a ridicat întreaga sumă de 30.000 lei, în costul porumbeilor. Concursul urmează a fi continuat, însă data nu este hotărâtă.

Rezultatul a fost următorul :

- I. Plagino Gheorghe.
- II. Br. Bohus Sigismund, cari din 9 porumbei au Impușcat câte 9.

Publicul și acum, ca în totdeauna a manifestat o atitudine pasivă față de această solemnitate sportivă, fiind aproape goale tribunele în tot timpul concursului. Trebuie să remarcăm cu regret, că publicul nostru încă n'a ajuns la acel nivel spiritual ca să deie o interpretare mai vastă cuvântului sport; în această concepțiune se înțelege și acum numai fotbalul, față de care sunt gata la orice sacrificii. Avem încă mult de luptat față de această indiferență a publicului, ca pe lângă rezultatul moral să mai putem adăuga și un rezultat material, în lipsa căruia se suprimă toate sporturile noastre. Noi însă vom lupta și lupta noastră trebuie să ne aducă izbânda bine meritată.

Concursul dela Cluj ne deschide o nouă pagină în istoria sportului românesc. Prin el credem, că a luat ființă începutul unei nouă epoci în viața sportivă, unde vor progresa toți acei, fără deosebire, care cu încredere în viitor și cu credință fermă vor lupta pentru izbândă.

Facem urări cu toții pentru această nouă epocă și cerem ajutorul lui D-zeu în ajungerea izbândeii, către care la Cluj am făcut un mare pas înainte.

Țiu de datoria mea de a aminti, că *Reuniunea Vânătorilor din Gherla* prin presidentul reuniunii, Joan Chezan, a prezentat ca semn de amintire, Alteței Sale Regale un album asupra tirului de porumbei ce s'a ținut la Gherla în ziua de 23 Septembrie 1924.

Gherla, Septembrie 1924,

Grigore Moldovan

Tirul la porumbei din Arad

În zilele de 7 și 8 Septembrie 1924, pe un timp frumos și în prezența unui public ales, s'a ținut concursul regional de tir la porumbei și bule de sticle a societății de vânătoare „Cerbul“ din Arad, în cursul căruia s'a decis și asupra șampionatului orașului Arad pe anul 1924. La acest concurs au fost înscriși 54 concurenți, între cari mulți dintre cei mai buni vânători ai țării.

În rândul notabilităților, prezenți am văzut pe D-l Anton Mocsonyi, maestrul vânătoarelor Regale, Ion G. Gheorghescu, prefectul județului, Dr. Robu, primarul orașului Arad, Generali Gheorghe Manu și Scărișoreanu, Eugen Ciorogariu, Inspectorul de vânătoare al Transilvaniei, familiile Br. Andrényi, Bânhidu, Br. Bohus, Czarán, Zselényszky etc.

Valoarea premiilor a fost 65.000 lei, fapt prin care aradenii au dat o nouă dovadă despre dragostea lor față de sport, în scopul căruia în totdeauna au fost gata de a aduce cele mai mari sacrificii. Un exemplu de urmat.

Marea reușită a concursului e rezultatul muncii conștiente prestată de fiecare membru al societății, din rândul cărora remarcăm pe D-l Eugen Ciorogariu, inspector de vânătoare, președintele societății, și pe D-l Dr. Vasile Grumaz, cari în privința organizării sunt demni de a primi cele mai călduroase mulțumiri și deplină recunoștință.

Rezultatele obținute sunt următoarele:

I. Concurs la 10 bule de sticle singuratic:

1. Br. Bohus Vasile, Arad.
2. Br. Bohus Sigismund, Arad.
3. Br. Andrenyi Carol, Arad.
4. Mocsonyi Anton, București.
2. Menrath Josif, Mureșel.

II. Concurs la 10 porumbei vii singuratici:

1. Mocsonyi Anton, București.
3. Tormai Aladar, Timișoara.

III. Concurs pentru șampionatul orașului Arad pe anul 1924 la 15 porumbei vii.

1. Kabdebo Anton, Arad.
2. Br. Andrényi Carol, Arad.
3. Menrath Josif, Mureșel.
4. Pahl Egon, Arad.
5. Br. Bohus Vasile, Arad.

IV. Concurs la 25 bule de sticlă pentru șampionatul orașului Arad pe anul 1924.

1. Br. Bohus Vasile, Arad.
2. Lengyel Emeric, Arad.
3. Br. Andrényi Carol, Arad.
4. Dr. Grumaz Vasile, Arad.
5. Simay Aladar, Arad.

V. Concurs la 10 perechi bule de sticlă:

1. Br. Andrényi Carol, Arad.
2. Br. Bohus Sigismund, Arad.
3. Dr. Kábdebo Anton, Arad.

VI. Concurs de consolare la 5 porumbei vii și 5 bule.

1. Török Arpad, Arad.
2. Șârmezei Anton, Arad.
3. Baier Gheorghe, Chişinău.
4. Klos Adolf, Arad.

VII. Concurs la 10 bule de sticle numai pentru membrii societății de vânătoare „Cerbul“:

1. Simay Aladar, Arad.
2. Dr. Grumaz Vasile, Arad.
3. Lengyel Emeric, Arad.
4. Menrath Josif, Mureșel.
5. Balogh Joan, Aradul nou.

VIII. Concurs de consolare pentru membrii Cerbului:

1. General Gh. Manu, Arad.
2. Ciorogariu Eugen, Arad.
3. Arkossy Aurel, Mureșel.
4. Borlodan Gheorghe, Arad.

După concurs a urmat un banchet, în cursul căruia sau ținut mai multe toasturi.

În cea ce privește oaspeții, cred, că fiecare a părăsit Aradul, pătruns de o frumoasă amintire și cred, că nu vor afabila și amicala primire ce li s'a făcut.

Gherla. Septembrie 1924.

Grigore Moldovan

Dl. Președinte al Comisiei Interimare al comunei Azuga, cu adresa No. 1015 din 31 August 1924, a rezolvat favorabil cererea Soc. CERBUL, de a-i rezerva din terenul expropriat, un loc propriu pentru înființarea de standuri — tir — pentru societari, amatori vânători și elevii de școală de a se antrena ca buni țintași în vederea viitorului.

Cererea prezentată la 1 Septembrie 1923, a căpătat rezolvarea abea la 30 August 1924, deci după trecerea exact de un an de întârziere.

Sperăm că restul *alică înfăptuirea acestui lucru* va fi de o mai scurtă durată.

O ingenioasă utilizare a păsărilor răpitoare

Marele cotidian „Le Matin“ ne aduce știrea că D-l P. Huet, veterinar, găsit niște auxiliare foarte prețioase pentru a apăra proprietățile sale împotriva rozătoarelor, viermilor, melcilor, etc., și chiar contra răufăcătorilor. De mai bine de un an de zile, dânsul ține în grădina sa, în plină libertate, doi tineri milani (*Milvus*), superbi cu penele lor aurii-roșiatece.

I-a prins când erau încă mici de tot și i-a crescut, hrănindu-i cu carne de cal.

Ambele păsări răpitoare, teroare a galinaceelor și a rozătoarelor de toate felurile, au devenit foarte familiare. Ele se lasă bucluros a fi alintate de persoana care le hrănește. Pentru a le trece ori-ce veleitate de fugă, li s'a desarticulat un mic oscior dela o aripă.

Milanii aceștia domesticiți fac o enormă consumație de tot felul de viețuitoare care fac ravagii prin grădina de zarzavaturi și de pomi roditori. Nu li se poate obiecta decât că au obiceiul de a se culca vara, la răcoare, peste vre-o salată sau vre-un cuib de căpșune.

Nici un străin nu poate pătrunde în grădina D-lui Huet, fără ca milanii să nu înceapă îndată a țipa ca niște câini care latră. Dacă intrusul continuă de a avansa, răpitoarele acestea se năpustesc asupra lui cu ciocul lor teribil căscat și ghiarele scoase, ast-fel că e nevoit să se oprească, alt-fel este atacat fără menajament.

Însă contrariu așteptărilor dresorului lor, ele se împacă de minune cu vrăbiile, pe care le lasă să ciugulească în voie cireșele și strugurii.

În concluzie, D-l Huet recomandă să nu masacrăm tinerele păsări răpitoare, care nu pot încă zbura, ci de a-le prinde, pentru a le domestici și transforma aceste păsări, pe care natura le-a dotat cu instincte atât de devastatoare și sângeroase, în păsări de agrement și... de utilitate.

Societatea Vânătorilor „Cerbul“ din Azuga comemorează trei ani de existență

În ziua de 10 August a. c. Societatea Vânătorilor CERBUL, din Azuga cu ocazia comemorării a trei ani de existență, a organizat în Parcul comunal o grandioasă Serbare Vânătoarească, cu muzica militară și concurs de tragere la țir fix și mișcător, cu premii în bani și obiecte de valoare în suma de lei 10.000.

Deschiderea serbării, a avut loc la orele 10 dimineața în rariștea brazilor din parc, printr'o cuvântare ocazională ținută de către Dl. Gh. Ceaușoiu fondator și Președinte activ al Societății, care după ce face un scurt istoric al formațiunii, aduce elogiul la adresa M. S. Regelui, protectorul tuturor vânătorilor din România Mare. În momentul pronunțării numelui M. S. Regelui publicul s'a descoperit iar muzica militară a intonat Imnul Regal.

O salvă de focuri de... *tun improvizat* a închinat acest prim număr din program, după care, în locul special amenajat, s'a încins o hora-unirei, la care au participat întreaga asistență de peste 100 persoane.

Muzica a continuat a delecta publicul, iar șiriginții tirului au trecut la posturile lor.

Au funcționat următoarele tiruri:

Tirul la cibra, distanța 100 metri cu carabina „Flobert“ sub conducerea maestrului de vânătoare Dl. Andrei Crose.

Aci s'au perindat în total 144 participanți dintre cari numai nouă persoane au întrunit condițiunile speciale de participare la concursul definitiv la premiile în bani, înregistrând minimum și peste 12 puncte limitate la tragerile în serii de câte 5 focuri.

Au câștigat *Premiul I. Lei 1000.* — Dl. Martin Muller, brigadier silvic la Firma Schiel-Azuga.

Premiul al II-lea. Lei 500. — Dl. Gh. Schnell prop. Azuga.

Premiul al III-lea. Lei 300. — venit în parietate între Dl. Locot. Popa din Aviație și Dl. Pojony Ferdinand, suma s'a împărțit egal între susnumiții a câte lei 150 fiecare.

Tirul la cibra distanța 75 metri sub aceeași conducere, a fost frecventat de 25 concurenți, și singurul premiu de Lei 500, venit în parietate între D-nii Crose și Ion Petrescu, s'a împărțit în mod egal între d-lor, câte lei 250 de fiecare.

Tirul de globuri, sub conducerea D-lor Frații Lintzmayer, a fost de asemenea bine apreciat și mult frecventat. — S'a înregistrat o pierdere pentru societate, prin faptul că a fost nevoită a plăti premii aproape în dobitul sumelor încasate la acest tir și a se închide tragerile mai

înainte de termen prin terminarea materialului (globurilor de sticlă) pregătit.

S'a distins ca cel mai bun trăgător la acest tir Dl. Al. Diamandi-Ploești, membru de onoare al Societății CERBUL, care în timp relativ scurt a spart în aer și la distanțe diferite cel mai mare număr de globuri, pentru care a primit premii în bani suma de *Lei 1875*.

Au mai câștigat premii în bani la acest tir, D-nii H. Dieneris, Klein, Drăgoi, Andrei Crose, și Locot. Popa din Aviație.

Tirul la săgeți sub conducerea D-lui W. Ghiresch a format de asemenea un număr amuzant din program la acest tir participând cel mai mare număr din public, socotit ca cel mai agreat tir de distracție și antrenament, atât pentru copii cât și pentru adulți.

La acest tir s'a distins ca cel mai bun ochitor tânărul Diamandi-Fiul din Ploești, care a câștigat la rând 19 premii în bani.

S'au distribuit premii în obiecte de valoare și cu insigna societății, următoarele persoane:

D-lor Andi Crose, Frații Lintzmayer, N. Nicolau, Fr. Muller, N. Măciuca, P. Casagrande, V. Stănilă, I. Buligă Sinaia, N. Luigi, H. Dieneris, I. Velișcu, Imze Iosef, V. Ghirescu și Al. Diamandi-Fiul.

La serbare, au participat D-nii Dr. C. Andronescu, și Avocat G. Cojocărescu Președinții de Onoare ai societății, Consiliul de Ad-ție compus din D-nii Gh. Ceaușoiu,

I. Buliga, V. Stănila și Fr. Muller, D-nii H. Schiel, E. Rhein, Ingr. Fr. Hanard, Al. Diamandi. Membrii de Onoare, toți membrii activi și onorifici ai societății precum și un numeros public dintre viligiaturistii stabili de sezon în Azuga și localitățile vecine, cari au interes și apreciat nobilul scop al Societății „CERBUL”.

Seara la orele 8½, în parcul feeric luminat cu „Petromax” a avut loc un banchet la care au participat 60 persoane.

Unică și măreață în feiul ei, această serbare, favorizată și de un timp frumos, a decurs în cea mai perfectă ordine și colegialitate, până noaptea târziu.

☒ ☒

Onor. Redacției Revista Vânătorilor.

Am onoare a vă ruga să bine-voiți a da în revista D-v. sub formă de înștiințare comunicată de subsemnatul, prin care să se aducă la cunoștința D-lor vânători de a se feri de a cumpăra tuburi marca Magyarovar, a cărei tristă experiență am făcut; căci cumpărând 400 tuburi și încărcându-le — trgând cu ele atât eu cât și alți vânători pentru stabilirea adevărului, — 80 la sută nu iau foc.

Pentru a se scuti ceilalți vânători de această surpriză neplăcută m'am simțit dator a o aduce la cunoștință, fiind tot deodată și o lecție pentru fabrica care a înțeles să înșele lumea, cu o marfă proastă.

Primiți vă rog asigurarea deosebitei mele stime.

Focșani.

Lt.-Colonel Alex. Pastia

PUBLICAȚIUNI

No. 213/1924.

PUBLICAȚIE

Se aduce la cunoștință publică, că dreptul de vânat pe teritoriul comunei Băgaciu, județul Târnava-Mică, se dă în arendă prin licitația publică, care se va ține în cancelaria comunală din comuna Băgaciu, la 20 Octombrie 1924, la orele 10 a. m., pe un timp dela 16 August 1924 până la 31 Decembrie 1929. Prețul de strigare: 1.000 Lei. Vadiu: 10%. Condițiunile mai detaliate se pot vedea în cancelaria comunală din Băgaciu în orele oficioase.

Băgaciu, la 20 August 1924.

Enric Kenstler
NOTAR

Vasilie Herman
PRIMAR

☒ ☒

No. 456/1924.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Comuna Gusterita, județul Sibiu, arendează prin licitație publică dreptul de vânat pe hotarul comunei pe durata de 3 ani, începând cu 1 Ianuarie 1925.

Licitația se ține în 23 Octombrie 1924, la ora 9 a. m., în cancelaria comunală.

Licitația se face conform legii asupra contabilității publice prin oferte scrise și sigilate, care se vor depune în ședința publică.

Adjudecațiunea va avea loc în aceeași zi, la ora 11 a. m., în cancelaria comunală.

Oferte ulterioare nu se primesc.

Condițiunile de licitație ce pot vedea la primăria comunală Gusterita, 12 Sept. 1924.

PRIMĂRIA COMUNALĂ.

☒ ☒

No. 640/1924.

PUBLICAȚIUNE

Primăria comunală din Nadeș publică, că dreptul de vânat a comunei Nadeș în întindere de 5899 iugăre cadastrale se va da în arendă pe 6 ani succesivi cu începere dela 1 Februarie a.c.

Licitația va avea loc în cancelaria notarială din Nadeș, la 6 Noemvrie 1924, a. m. 9 ore.

Prețul strigării 500 Lei.

Condițiile celelalte se pot vedea la primăria comunală.

Nadeș la 20 Septemvrie 1924.

Județul: *Târnava-Mică*

IOAN MOLDOVAN
primar

ANDREI WEBER
notar cercual

☒ ☒

PREFECTURA JUD. CONSTANȚA
SERVICIUL ADMINISTRATIV

PUBLICAȚIUNE

Se publică spre cunoștința generală ținerea licitației pentru arendarea dreptului de vânătoare pe terenurile-comune la comunele din Județul Constanța, notate în tabloul de mai jos, — pe termen de 5 ani, dela data contractului.

Condițiunile de arendare se pot vedea în zilele și orele de lucru la Primăria fiecărei comuni unde se va ține licitația, — stabilite după modelul de contract trimis cu ord. Ministerului No. 46183/924.

T A B L O U

De întinderea terenelor comunelor din Județul Constanța la care dreptul de vânătoare urmează a se arenda prin licitație publică, în zilele notate mai jos, la ora 10 dimineața.

No. corent	COMUNA	Hec-tare	Estim. anual Lei B.	Data licitației anul luna ziua
1).	Anadalchioi	370	40.—	1924 Noembrie 1
2).	Canara	3998	800.—	» » 1
3).	Cara-Murat	6000	600.—	» » 1
4).	Cicrăcei	1300	130.—	» » 1
5).	Hasancea	1133	230.—	» » 3
6).	Osmanfacă	2600	260.—	» » 3
7).	Techirghiol	2200	440.—	» » 4
8).	Topraisar	2708	280.—	» » 4
9).	Tuzla	2424	485.—	» » 4
10).	Aliman	4070	410.—	» » 6
11).	Boaștic	3570	360.—	1924 Noembrie 6
12).	Chiorcișme	5000	500.—	» » 6
13).	Cochirlăni	4568	460.—	» » 7
14).	Rasova	6564	660.—	» » 7
15).	Seimeni	4074	410.—	» » 7
16).	Cogelac	6833	700.—	» » 10
17).	Cavargic	5400	540.—	» » 10
18).	Gagarlăc	5891	600.—	» » 10
19).	Pantelimon	8200	820.—	» » 11
20).	Pazarlia	4766	480.—	» » 11
21).	Potur	4800	480.—	» » 11
22).	Caracicula	2750	275.—	» » 12
23).	Docuzaci	8770	890.—	» » 12
24).	Enghoz	4680	470.—	» » 12
25).	Gherengic	3400	340.—	» » 13
26).	Ghiuvenlia	4380	440.—	» » 14
27).	Mustafaci	3799	380.—	» » 14
28).	Sarighiol	6447	650.—	» » 14
29).	Tatlageac	1601	165.—	» » 14
30).	Biul-Biul	2860	290.—	» » 15
31).	Carol I	5128	520.—	» » 15
32).	Docuzul	9770	980.—	» » 15
33).	Cobadin	3450	345.—	» » 17
34).	Engemahale	1105	120.—	» » 17
35).	Osmancea	1000	100.—	» » 17
36).	Peștera	7750	775.—	» » 18
37).	Tortomen	5400	540.—	» » 18
38).	Cartal	8500	850.—	» » 19
39).	Ciobanu	2100	210.—	» » 19

No. corent	COMUNA	Hec-tare	Estim. anual Lei B.	Data licitației anul luna ziua
40).	Dulgheru	6540	654.—	» » 19
41).	Gârliciu	5500	550.—	» » 20
42).	Ghizdărești	2777	280.—	» » 20
43).	Muslubei	3601	365.—	» » 20
44).	Saragea	5992	510.—	» » 22
45).	Saraiu	5365	540.—	» » 22
46).	Satișchioi	4508	455.—	» » 22
47).	Topalu	8000	800.—	» » 24
48).	Hârșova	682	70.—	» » 24
49).	Almalău	2995	300.—	» » 25
50).	Bugeac	420	50.—	» » 27
51).	Canlia	5260	278.—	» » 27
52).	Caranlăc	5329	550.—	» » 27
53).	Parachioi	5754	580.—	» » 25
54).	Recep-Cuius	1675	170.—	» » 26
55).	Dobromir	4084	420.—	» » 26
56).	Carvan	3830	400.—	» » 55
57).	Esechioi	4000	400.—	» » 26
58).	Lipnița	3952	400.—	» » 26
59).	Oltina	3000	300.—	» » 28
60).	Satu Nou	2072	210.—	» » 28
61).	Ostrov	1200	120.—	» » 29
62).	Adamclisi	4250	425.—	» Decembrie 1
63).	Baeram-Dede	3137	630.—	» » 2
64).	Beilic	4581	460.—	» » 2
65).	Carabacă	2800	280.—	» » 3
65).	Cavaclar	2731	280.—	» » 5
67).	Cazil-Murat	3200	320.—	» » 5
68).	Chioselier	5160	520.—	» » 5
69).	Enigea	2000	206.—	» » 6
70).	Enișenlia	4063	410.—	» » 6
71).	Mârleanu	2906	300.—	» » 8
72).	Mulciova	3803	385.—	» » 9
73).	Guzgun	1700	170.—	» » 10
74).	Cerna-Voda	3000	380.—	» » 10

PREFECT,

No. 3801. — 1924 August, 16.

☒ ☒

AVIS

Ne facem datoria de a atrage încă odată atențiunea membrilor noștri asupra drillingului descris de D-l Căp. Schneider în No. trecut al revistei, în articolul său „O armă de vânătoare pentru România“ și asupra înlesnirilor făcute de „Uniune“ pentru amatori de a comanda un asemenea drilling pe un preț foarte redus.

C O R E S P O N D E N Ț E

♦ KOVATS GHEORGHE, LAURITZ IOSIF, IOAN HORVATH, GEORGE WINTER, GHEORGHE MOLNAR, CORIOLAN POP, IULIU HAJNAL, GHEZA SZENTIVANYI, IULIU SZENTIVANYI, DR. DARABANT ȘTEFAN, LEOPOLD SÁRKÁNY, ȘTEFAN MATUSKA, BELA RÖCK, DR. LANG ZOLTAN, ERNEST MEDVEI, ROSENTHAL IGNAȚIU, ȘI DR. CABA AUGUSTIN DIN SATU MARE ȘI SALAJ. — Am primit de la fiecare, prin D-l Pop, Inspector de vânătoare, câte lei 140 sau în total lei 2380, ca taxă de înscriere și abonament la revista pe 1924.
♦ ALEX. T. PĂRĂIANU DIN VĂLCEA. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 140, taxa de înscriere ca membru aderent și abonamentul pe 1924.
♦ NICOLAE N. A. VADANEI DIN PALANCA. — Am primit 150

lei, taxă, abonament pe 1924. Vi s'a înaintat un statut a Uniunii precum și revista de la Ianuarie a. c. până în prezent
♦ MATEI SEULESCU DIN BRĂDEȘTI. — Am primit lei 50 cotizația D-v. pe 1924.
♦ EMERIC MONTBACH DIN ICLODUL MARE. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 250, taxa de înscriere, cotizația și abonamentul pe 1924.
♦ NICOLAE N. PAUL DIN VRĂNEȘTI. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 200 ce reprezintă abonamentul pe 1924 și un acout din 1925, deoarece-ce abonamentul pe viitorul an, se va mări la 200 lei.

◇ CONSTANTIN LAMI DIN STUDINA. — Am primit cotizația D-v. pe 1924, și vi s'a expedit și revista cerută pe lunile Iunie, Iulie și August a. c.

◇ SOCIETATEA DE VÂNĂTOARE «CERBUL» DIN CUGIR. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 400, abonamentul acelei societăți pe 1924.

◇ CĂPITANUL I. MIHĂESCU DIN R.-VĂLCEA. — Am primit 50 lei, abonamentul D-v. pe 1923.

◇ N. FURCULESCU-LOCO și ȘTEFAN SĂFTOIU DIN BRĂILA. — Vă confirmăm plata abonamentului D-v. pe 1923 și 1924.

◇ SOCIETATEA «CLUBUL VÂNĂTORILOR DIN SUCEAVA». — BUCOVINA. — Am primit lei 100 ca plată de abonament la

revistă pe ultimele 3 luni ale anului 1924, cunoscând, că, abonamentul întreg, este de lei 400 anual, pentru societățile de vânatoare.

◇ VIRGIL SPĂLĂTELU DIN SILISTRA. — Am primit abonamentul D-v. pe 1924.

◇ GEORGE DAVID DIN MUNCCEL. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 250, taxa de înscriere a D-v. ca membru activ, cotizația și abonamentul pe 1924.

◇ SOCIETATEA «DIANA» DE VÂNĂTOARE ȘI OCROTIREA VÂNTULUI NOBIL DIN SIMERIA-COLONIA, JUD. HUNEDOARA. — Am primit de la D-l Alex. C. Iosan lei 100 plata abonamentului acelei Societăți pe ultimele 3 luni ale anului 1924.

Avis Următorii d-ni abonați sunt singurii cititori ai revistei cari nu și-au plătit nici până în prezent încă abonamentul:

Nr. corent	Numele și Pronumele	Comuna de reședință	Suma de plată	Nr. corent	Numele și Pronumele	Comuna de reședință	Suma de plată
1	Afenduli C.	Galăț	150	49	Lazari Spiro	Galăț	150
2	Alexandrescu V.	»	150	50	Lecca G.	Iași	150
3	» Anastasie	»	150	51	Löv Emil	Alba Iulia	150
4	Antonescu Adam	»	150	52	Marinescu I.	Călărăși	150
5	Bürger L.	Alba Iulia	150	53	Muhlstein L. A.	Galăț	150
6	Borza Nichifor	»	150	54	Marinescu Gh.	Ploești	150
7	Burbea I.	Galăț	150	55	Manolescu A.	Craiova	150
8	Bondulescu Iordan	Călărăși	150	56	Metzulescu A. Dr.	»	150
9	Dr. N. Beșescu Colonel	Alba Iulia	100	57	Mihailov Anatol	Chișinău	150
10	Birnescu A.	Craiova	150	58	Nicolau G. Serban	Câmpina	150
11	Boghian N.	Galăț	150	59	Neicu sau Nicu I. Marin	Ploești	150
12	Bilca Gherasim	Boziaș	150	60	Negoescu Mitică	»	150
13	Cacara Matei	Galăț	150	61	Nistor D.	Craiova	150
14	Chiriacopol Em.	Galăț	150	62	Oftez Gr.	Galăț	150
15	Ciobea Vasile	»	150	63	Petrino St.	»	150
16	Ciuntu Gr.	Galăț	150	64	Petrescu Anton	Brăila	150
17	Dămboreanu Gh.	Alba Iulia	150	65	Parson I.	Ploești	150
18	Dumitriu Ilie Sub-Lt.	R.-Vâlcea	150	66	Panaiteșcu N. G.	Galăț	150
19	Dominic Adria Dr.	Alba Iulia	150	67	Petrescu St.	Craiova	150
20	Dall'Orso A.	Galăț	200	68	Parisi Cosma	Galăț	150
21	Dinescu N.	Târgoviște	150	69	Pascal I. T.	»	150
22	Diaconescu Gr.	T.-Ocna	150	70	Pascu Alexandru	»	150
23	Diamandi Tell	Constanța	100	71	Păun Ion	»	150
24	Dragomir D.	Călărăși	150	72	Paul Anghel Dr.	Iași	150
25	Dumitriu Gh.	Lucăcești	150	73	Puțulache Marin	Măcișu	150
26	Dumitrescu Th.	Craiova	150	74	Pelaga Victor Sub-Locot.	R.-Vâlcea	150
27	Eustațiu C.	Târgoviște	150	75	Popescu Ioan	Reghin Săsesc	150
28	Farcășeanu Robert	R.-Vâlcea	150	76	Râmnicăeanu Nicolae	Galăț	150
29	Fundescu N. Căpitan Int.	»	150	77	Ribalschy Nicolae	Iași	150
30	Georgescu Mugur	Constanța	100	78	Rhein E.	Galăț	200
31	Georgevici B.	Galăț	200	79	Rurah V. Inginer	»	200
32	Gatoschi N.	Iași	150	80	Stoianov C.	Chișinău	100
33	Gazi Gh.	Galăț	200	81	Ștefanovici G.	Calafat	150
34	Grigorescu D.	»	200	82	Șandulian G. V.	Craiova	150
35	Gamulea N.	»	200	83	Stoenescu Gh.	R.-Vâlcea	150
36	Gonata Pietro	»	150	84	Scutașu O.	»	150
37	Georgescu Stelian	Loco	150	85	Suruceanu Th.	Chișinău	100
38	Horobeanu Ion	Domnești	150	86	Stroici C.	Dorohoi	150
39	Ianculescu I.	R.-Vâlcea	150	87	Serbănescu Alex.	Grădiștea	100
40	Ignatovici Dobre	Craiova	150	88	Timara I. Căpitan	Brăila	150
41	Isvorsky St.	Galăț	150	89	Tolleatos Gherasim	Galăț	150
42	Iranovschiy Ed.	Târgoviște	150	90	Tatușescu A.	»	200
43	Ionescu N.	Craiova	150	91	Trigoni Iani	Constanța	100
44	Jianu Nicolae Ing. silvic	Tg.-Neamț	150	92	Vasilu V. Ghiță	Galăț	200
45	Ionescu D.	Viișoara	150	93	Vasilatos Gh.	»	200
46	Körner Carol I.	Galăț	150	94	Vitali Grigore	»	100
47	Kristea Ghiță	»	150	95	Vanadoro Panait	»	150
48	Klepp Valentin	Lipova	150	96	Wdlliba lilhelm gn Wl.	Sibiu	150

SIGMUND PRAGER

Casa fondată în 1854

București, Calea Victoriei No. 11

Furnisorul
Curtei Regale

Cel mai vechiu magazin din țară cu

Marca Depusă

Articole de vânatoare și sport

CATALOG SPECIAL GRATUIT LA CERERE

Specialități:

Confecțiuni de sport, Impermeabile Burberrys, Haine de Piele

Încălțăminte pentru toate sporturile

Blănării, Stofe englezești, Pălării

„Dâmbovița“

Societate Anonimă Română
pentru fabricarea Cimentului

PORTLAND

Fabrica de ciment în Gara Fieni

Birou în Str. Marconi 3, București

Telefon 57/75

„HUBERTUS” F.W. PETRI & Fii Alba-Iulia

Sucursala București

EN GROS: Splaiul Kogălniceanu No. 35

EN DETAIL: Lipsani-Noi No. 27 sub Grand Hotel

PENTRU BRANȘA:

FOTOGRAFICA: DE VÂNĂTOARE: DE CINEMA:

Cele mai moderne aparate pentru FOTOGRAFII NEUE-GORLITZER-KAMERA-WERKE. Bogat asortiment de APARATE pentru AMATORI marca ERNE-MANN și alte noutăți:

LAMPI de MAGNESIUM ARTINOFOTOMETER, APARATE VELOPHOT, MAȘINI de TĂIAT sticle și cartoane. Bogat depozit cu cele mai întrebuintate aparate fotografice.

ARME NOVOTNI și BELGIENE. PI-STOALE WALTER și mărci SPANIOLE, CARTUȘE pline și goale.

ARME de salon „FLOBERT” și de aer comprimat.

GHETE pentru VÂNĂTORI și originalele GOELSER.

Complet asortiment cu cele mai uzitate articole.

NOUA MAȘINĂ de TEATRU A. E. G. MAȘINI de PROECȚIUNE A. E. G. pentru Universități și școli cu mecanism de oprire.

Diverse APARATE de PROIECȚIUNE. APARATE pentru saloane și case particulare.

TRANSFORMATOR „REFORM” pentru curent alternativ și polifazic. Instalații complete de TEATRU-CINEMA.

CELEBRELE CARTUȘE

ORIGINALE ROTTWEIL

„WEIDMANNNSHEIL”

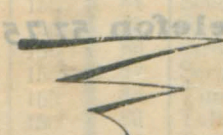
SE GĂSESC NUMAI LA „UNIUNE”

INCĂRCATE, FĂRĂ ALICE . . . LEI 6.— BUC.

INCĂRCATE COMPLET, NEGRE ” 7.— ”

INCĂRCATE COMPLET, ROȘII . . . 7.50 ”

N'a mai rămas decât calibru 16.

D-sale

Domnului S^{lt} Iancu Lăghănescu

Batalion 4 Săuător de Munte

Predol

Jud Prahova

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 10 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHIU 20 LEI
